

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА \$1.00

РАЗ НА ТИЖДЕНЬ

ONCE A WEEK

PRICE \$1.00

РІК CXV

П'ЯТНИЦЯ, 2 ТРАВНЯ 2008 РОКУ

ЧИСЛО 18

VOL. CXV

FRIDAY, MAY 2, 2008

No. 18

АКТУАЛЬНА ТЕМА

Деревина, риба, м'ясо та гриби – просто з Чорнобильської зони

Володимир Мозговий,
прес-секретар Комітету
з боротьби з корупцією

КИЇВ. – 26 квітня минуло 22 роки від дня аварії на Чорнобильській атомній електростанції (ЧАЕС), що стала техногенною катастрофою планетарного масштабу. Ця подія сумно позначилася на долях багатьох українських родин, залишила незагоєні рани не тільки на землі, а й у душах людей.

Мій батько був ліквідатором аварії на ЧАЕС. Мені було п'ять років, коли стався вибух на ЧАЕС і я зазнав радіоактивного опромінення щитовидної залози.

У дні сумної річниці разом з заступником Генерального прокурора України Тетяною Корняковою, прокурором Київської області Олександром Гардецьким, головою правління Комітету з боротьби з корупцією Едуардом Єфименком (теж ліквідатором аварії на ЧАЕС) та групою слідчих-прокурорів з генеральної та обласної прокуратури ми відвідали Чорнобильську зону з метою інспекційної перевірки зони відчуження і зони обов'язкового відселення, так званої „Чорнобильської зони“.

В адміністрації зони відчуження Т. Корнякова заявила керівникові зони Андрієві Сельському про тривожний стан справ у зоні, з якої

триває несанкціоноване вивезення за межі зони небезпечно-го радіоактивного лісу та металу, а також нашпигованих радіонуклідами риби, м'яса та грибів.

З такого радіоактивного лісу роблять меблі чи ліжечка для немовлят, радіоактивні м'ясо та рибу продають на базарах, метал використовують у будівництві.

Т. Корнякова запитала у А. Сельського, хто очолює державне спеціалізоване виробниче комплексне лісове підприємство „Чорнобильліс?“. А. Сельський відповів, що таким керівником є Микола Калетник, але його трудовою угодою закінчується 26 квітня. Т. Корнякова повідомила, що перепиняла у 1997 році на Закарпатті використання завезеної з Чорнобильської зони радіоактивної деревини, й тоді начальником „Чорнобильліс“ був М. Калетник. А. Сельський зауважив, що Ігор Калетник – племінник М. Калетника, є народним депутатом від Комуністичної партії та головою Комітету Верховної Ради України з питань боротьби з організованою злочинністю й корупцією, то захищатиме свого дядька.

Т. Корнякова зазначила, що

(Закінчення на стор. 3)

Засідання Міжнародного комітету з відзначення 75-річчя Голодомору

Учасники засідання Міжнародного координаційного комітету в Торонто.

ТОРОНТО, Канада. – 20 квітня під час робочої візити до Торонто виконуючий обов'язки першого заступника міністра закордонних справ (МЗС) України Юрій Костенко взяв участь у засіданні Міжнародного координаційного комітету з відзначення 75-річчя Голодомору 1932-1933 років в Україні.

На засіданні було розглянуто хід виконання спільного плану дій з підготування та проведення заходів у зв'язку з 75-річчям Голодомору 1932-1933 років, організації міжнародних акцій на підтримку визнання парламентами інших країн та міжнародними організаціями Голодомору гено-

цидом українського народу, проведення міжнародних виставок, конференцій, показу фільмів, публікацій з тематики Голодомору.

Ю. Костенко поінформував про заходи, які здійснюються на рівні керівництва держави з обговорюваних питань, підкреслив необхідність проведення скоординованих, чітко спланованих та виважених дій на міжнародній арені щодо визнання Голодомору геноцидом українського народу, запевнив у максимально можливому сприянні з боку МЗС України проведенню відповідних акцій закордонними українськими

(Закінчення на стор. 3)

Щедрий дар „Самопоміч“ для тижневиків УНСоюзу

Під час зустрічі в редакції „Українського Тижневика“ зліва: Богдан Савицький, Богдан Курчак, Рома Гадзевич і Стефан Качарай.

ПАРСИПАНИ, Н.Дж. — Ньюйоркська федеральна кредитова спілка „Самопоміч“ пожертвувала 50 тис. дол. на надзвичайно цінний проект цифрового запису архівів „Свободи“, найстаршої україномовної газети у світі (заснованої в 1893 році), і спорідненого з нею видання – англійськомовного „Українського Тижневика“ (заснованого в 1933 році).

Дар Ньюйоркської „Самопоміч“ передали для редакцій у вівторок, 15 квітня, президент і головний виконавчий директор кредитівки Богдан Курчак і головний фінансовий керівник Богдан Савицький.

Чек на суму 50 тис. дол. з вдячністю прийняла Рома Гадзевич, головний редактор „Свободи“ та „Українського Тижневика“, в присутності Стефана Качарая, президента Українського Народного Союзу, – братської організації, котра, окрім своїх послуг для української громади та членів,

видає обидві газети.

Б. Курчак підкреслив: „Це дуже важливий проєкт, а тому, що ми є Українською кредитовою спілкою, то хочемо бути причетними до документування життя нашої громади від 1890-их років. Це наша можливість віддати громаді дещо належного“.

А Б. Савицький додав, кажучи: „УНС зробить ці цифрові записи доступними для загальної публіки. Це буде надзвичайно важливим для науковців і історії, бо згадані архіви будуть легко доступними як для українців, так і для не-українців“.

Крім того, Б. Курчак пояснив, що „дуже важливим для кредитівки є залишитися місцевою“ бо вона базується на наших людях, які допомагають собі, що й відзеркалено у нашій назві „Самопоміч“.

„У додатку до пропонованих нами надзвичайних відсотків на заощадженнях і позичках, ми підкреслюємо й те, що підтримуємо нашу громаду своїми пожертвами, як оця. У

(Закінчення на стор. 3)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Україна дала офіційну відповідь на заяви Росії

ВАШІНГТОН. — Україна вирішила 23 квітня донести до всіх країн-членів Організації Об'єднаних Націй (ООН) своє ставлення щодо останніх заяв російських високопосадовців, які ставлять під сумнів державний суверенітет та територіальну цілісність країни. Українське Міністерство закордонних справ (МЗС) змушене звертатися до ООН та до її членів з офіційним листом, в якому вказує – „ці заяви, які мають відверто антиукраїнський характер, піддають під сумнів територіальну цілісність України і являють собою пряме втручання в її внутрішні справи“. Йдеться насамперед про начальника Генштабу Збройних сил Російської Федерації (РФ) генерала армії Юрія Балаєвського, який заявив, що Росія буде змушена для забезпечення своєї безпеки вжити заходів військового й іншого характеру у випадку вступу в НАТО України та Грузії. Раніше міністер закордонних справ РФ Сергій Лавров заявив, що Росія буде робити все, щоб не допустити вступу України та Грузії в НАТО. Очевидно, варто згадати про заяви Президента Володимира Путіна про те, що Україна – „це взагалі не держава“, факт яких підтвердив С. Лавров. У документі зазначається, що, виходячи з прагнення зміцнити міжнародний мир і безпеку, Україна відмовилася від третього за величиною у світі ядерного арсеналу. Зі свого боку, ядерні держави, у тому числі й РФ, дали Україні гарантії безпеки, закріплені у Будапештському меморандумі 1994 року. „Абсолютно неприйнятним є те, що Російська Федерація як одна зі сторін меморандуму і постійний член Ради Безпеки ООН, на яку покладається відповідальність за підтримку міжнародного миру й безпеки, починає недружелюбні кроки щодо України, ставить під сумнів її територіальну цілісність і її суверенне право приймати рішення щодо власного зовнішньополітичного вибору“, – говориться в заяві. Зауваження Росії щодо її політики на Кавказі того ж дня зробили також і від імені Євросоюзу. Відповідний лист, під яким підписалися і українські дипломати та ініціатором якого виступила Словенія, що нині головує в ЕС, оприлюднено 23 квітня. („Голос Америки“)

30 квітня – день жалоби в Україні

КИЇВ. — Президент Віктор Ющенко оголосив 30 квітня днем жалоби в Україні, у зв'язку з катастрофами гелікоптера Мі-8 у Чорному морі та судна „Нафтогаз-67“ у Південно-Китайському морі, які призвели до людських жертв. На будинках і спорудах органів державної влади, місцевого самоврядування, державних підприємств, установ і організацій приспущено державний прапор. В Україні скасовані розважально-концертні заходи. Президент висловив співчуття рідним та близьким загиблих. Щодо причин катастрофи, то головною версією залишається людський фактор. Про це у

Симферополі, після наради з силовиками, керівництвом Криму й компанії „Чорноморнафтогаз“, повідомив міністер транспорту Йосип Вінський. Трагедія сталася вранці 28 квітня на плавучій буровій установці „Таврида“ в Чорному морі, за 70 км. від берега. Вертоліт Мі-8 зачепився заднім гвинтом за систему огорожі вежі, впав і загорівся. Його загасили через 10 хвилин. На борту перебували 20 осіб: три члени екіпажу та 17 робітників платформи. Всі вони загинули. Кабінет міністрів створив спеціальну комісію з розслідування причин катастрофи. (Радіо „Свобода“)

„Помаранчевій команді“ бракує взаємної довіри

КИЇВ. — Президент Віктор Ющенко 25 квітня визнав, що у владній команді, яка лише кілька років тому стояла пліч-о-пліч на Майдані під час Помаранчевої революції, бракує взаємної довіри і діалогу. Промовляючи про подолання інфляції, про майбутню нову Конституцію, про діяльність коаліції, В. Ющенко підтвердив прогнози низки експертів, а також опозиції про нездатність Президента і прем'єра бути цілковитими одностайними. Він зокрема наголосив на необхідності ухвалити реальний бюджет і відмовитися, як він висловився, від адміністративних обмежень. В. Ющенко назвав інфляцію „іспитом“ для чинного уряду і поклав відповідальність за зростання інфляції перш за все на Кабінет міністрів. В. Ющенко також заявив про намір накладати вето на закон про проведення виборів посадника Києва у дві тури, якщо його ухвалить Верховна Рада. Він додав, що не підтримує такий крок, оскільки він є антидемократичним. Тим часом 28 квітня завершилась реєстрація кандидатів на посаду посадника Києва, загальна кількість яких склала 79 осіб. Аналітики передбачають, що боротьба в першу чергу розгорнеться між чинним посадником Леонідом Черновецьким, колишнім боксером Віталієм Кличком та висуванцем БЮТ Олександром Турчиновим. (Bi-Bi-Ci)

Україна не готова до парламентського устрою

КИЇВ. — Президент України Віктор Ющенко вважає, що Україна не готова перейти до парламентської форми державного устрою. На час перехідного періоду в Україні більш ефективна президентська модель, сказав В. Ющенко 24 квітня у Києві. Водночас В. Ющенко зауважив, що він не проти парламентської форми правління в принципі. Раніше за перехід України до суто парламентської демократії виступила прем'єр-міністер Юлія Тимошенко. Вона пропонує провести конституційні зміни, які надади б більше владних повноважень Верховній Раді. („Німецька хвиля“)

22-гі роковини трагедії на Чорнобильській АЕС

КИЇВ. — У суботу, 26 квітня, Президент України Віктор Ющенко взяв участь у поминальному

Молебні та церемонії покладання квітів до Меморіального пагорбу „Героям Чорнобиля“. Заходи відбулися у Києві до 22-их роковин Чорнобильської аварії. У поминальних заходах взяли участь голова Верховної Ради Арсеній Яценюк, секретар Ради національної безпеки і оборони України Раїса Богатирьова, глава Секретаріату Президента України Віктор Балого, Київський міський голова Леонід Черновецький, голова Київської обласної адміністрації Віра Ульянченко, міністер оборони Юрій Єхануров, громадські та політичні діячі, ліквідатори аварії на ЧАЕС, родичі загиблих. Під 22 удари дзвонів присутні вшанували пам'ять загиблих хвилиною мовчання. Після цього Президент запалив свічку у Храмі Входу Господнього в Єрусалим (Чорнобильська церква) в пам'ять про загиблих. (Радіо „Свобода“)

Україна вирівняла газовий борг з Росією

КИЇВ. — Прем'єр-міністер Юлія Тимошенко заявила під час переговорів з російським прем'єром Віктором Зубковим, які розпочалися 28 квітня в Києві, що Україна розрахувалася зі своїми газовими боргами перед Росією. Ю. Тимошенко сказала, що задоволена рівнем розвитку економічного співробітництва між Україною і Росією – за перший квартал вони збільшили товарообмін майже на 28 відс. і підготували плян першочерговостей співпраці. Ю. Тимошенко заявила, що уряди обох країн демонструють якісно новий рівень праці. „Сьогодні ми відіслали останній платіж, який повністю гасить накопичені борги за природний газ. І тепер Україна розрахувалася за всіма своїми зобов'язаннями. Це стало вислідом того, що упродовж останніх трьох місяців ми змогли побудувати стосунки практично без посередників“, – сказала Ю. Тимошенко. В. Зубков назвав останній платіж України за газ гарною новиною, яка, за його словами, відкриває шлях для розбудови стосунків на багато років вперед. (Bi-Bi-Ci)

Судочинство вестиметься українською мовою

КИЇВ. — Ведення судочинства українською мовою на всій території України є конституційним і не звужує прав і свобод громадян. Таке рішення Конституційного суду (КСУ) оголосив 24 квітня голова суду Андрій Стрижак. В рішенні зазначається, що Конституція визначає, що державною мовою в Україні є українська. Відповідно до кодексів, адміністративне та цивільне судочинство здійснюється державною мовою, цією мовою також складаються судові документи. Згідно з ухвалою КСУ, це жодним чином не обмежує права громадян, які не володіють або не достатньо володіють державною мовою, оскільки Конституція гарантує їм право користуватись у судовому процесі російською, іншими мовами національних меншин. Водночас Конституція не допускає надання переваг громадянам за мовною ознакою. (Радіо „Свобода“)

„Вишеградська четвірка“ підтримує Україну і Грузію

ПРАГА, Чехія. — Країни об'єднання „Вишеградська четвірка“ – Польща, Словаччина, Чехія й Угорщина – а також Швеція виступають за інтеграцію України до європейських структур. Цьому присвячені дві заяви, що їх підписали міністри закордонних справ цих країн на зустрічі 23 квітня в чеській столиці Празі. Міністер закордонних справ України Володимир Огризко, який теж брав участь у зустрічі, назвав її висліди „дуже позитивними“. Членство в Євросоюзі й НАТО є двома „головними політичними першочерговостями“ України. Держави „Вишеградської четвірки“, Швеція і Україна сподіваються, що нинішній темп переговорів між ЕС і Україною приведе до того, щоб Київ якнайшвидше уклав з Євросоюзом угоду про привілейоване партнерство, мовиться в спільній заяві міністрів цих країн. Вони вважають, що таку угоду можна було б укласти протягом головування в ЕС Чехії в 2009 році. „Ми вважаємо, що до європейських прагнень України треба поставитися позитивно і використати їх для просування політичних і економічних реформ“, – заявили міністри. Стосовно НАТО країни „Вишеградської четвірки“ вважають, що приєднання України і Грузії до Пляну дій для членства в НАТО „стало б важливим кроком до поглиблення співпраці в політичній, оборонній галузі, галузі безпеки й інших“. „Вишеградська четвірка“ середньоевропейських держав виникла ще як „трійка“ 1991 року, коли тодішня Чехословаччина, Польща й Угорщина підписали декларацію про співпрацю на шляху до європейської інтеграції в угорському місті Вишеграді. Відтоді зустрічі цього об'єднання відбуваються регулярно на різноманітному рівні – голів держав, голів урядів, міністрів, начальників генеральних штабів, голів Верховних судів тощо. (Радіо „Свобода“)

Світовий банк визнав успішність Ю. Тимошенко

КИЇВ. — Управляючий директор Світового банку Нгозі Оконджо-Івела 22 квітня під час зустрічі в Києві з прем'єр-міністром України Юлією Тимошенко позитивно оцінила працю українського уряду. Вона привітала прем'єр-міністра й побажала успіхів у подальшій діяльності. Коментуючи свою зустріч з міністром фінансів України Віктором Пинзеником, вона зазначила, що непоганим вислідом може стати дефіцит бюджету 2008 року на рівні 1.5 відс., хоча й 2 відс., на її думку, теж був би непоганий варіант. У свою чергу, Ю.Тимошенко підкреслила, що уряд працює 3.5 місяця й докладає максимум зусиль для боротьби з інфляцією, що дісталася в спадок від колишнього уряду, й намагається тримати макроекономіку на „гідному рівні“. Головною метою візиту Н.Оконджо-Івела є ознайомлення з досягненнями України в останні роки й обговорення подальшого розширення співробітництва між Світовим банком і Україною. (УНІАН)

ВЕЛИКОДНЕ СВЯТО – ДИТЯЧА РАДІСТЬ

Діти виконують гагілку „Жучок” під проводом Одарки Полянської-Стакерт.

ГИЛСАЙД, Нью-Джерзі. – У неділю, 30 березня, парафіяни Української католицької церкви в Непорочного Зачаття були свідками радісних ознак життя, надії та віри, коли після Служби Божої діти брали участь у гагілках, святкуючи Ісусове Воскресіння.

Йосиф Шатинський

Засідання...

(Закінчення зі стор. 1)

організаціями.

Відзначаючи вагомий внесок президента Міжнародного координаційного комітету Світового Конгресу Українців Стефана Романова у відзначення 75-их роковин Голодомору в Україні, координацію діяльності світового українства з вшанування пам'яті жертв Голодомору та визнання його геноцидом українського народу на міжнародному рівні, Ю. Костенко вручив йому пам'ятну медаль „90-річчя дипломатичної служби України”.

У засіданні взяли участь Посол України в Канаді Ігор Остап, Посол України в Австралії Валентин Адомайтис, Генеральний консул України в Торонто Олександр Данилейко, президент Світового Конгресу Українців КУ Аскольд Лозинський, президент Конгресу Українців Канади Павло Грод, генеральний секретар СКУ Віктор Педенко, голова Світової федерації українських жіночих організацій Марія Шкамбара, голова Українського конгресового комітету Америки Михайло Савків, керівники українських громадських організацій Канади, США, Великобританії.

СКУ

Деревина...

(Закінчення зі стор. 1)

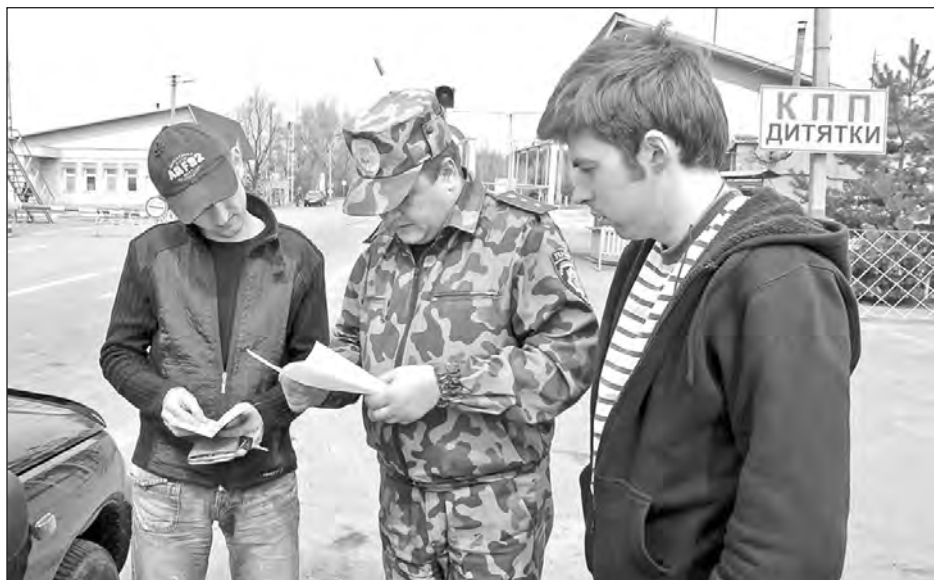
ніякі зв'язки з Верховною радою Генеральну прокуратуру не зупинять, коли йдеться про правопорушення, і запитала: „Лісу немає, а пеньки стоять, то куди подівся радіоактивний ліс?”. Прокурор О. Гардецький визначив завдання: провести інвентаризацію в „Чорнобильлісі”. Він припустив, що бракон'єри працюють в контакт з місцевою міліцією, але стан справ поліпшиться, коли правоохоронні органи заарештують дві-три корумповані особи з місцевої міліції. Е. Єфименко запропонував створити громадську варту для контролю зони і його ініціативу одноголосно підтримали.

Потім відбувся інспекційний

об'їзд Чорнобильської зони. Ми відвідали різні радіаційні могили (біля них були попередження – проїжджати на максимальній швидкості) та інші об'єкти. Е. Єфименко звернув увагу на те, що жоден колодязь в зоні не зачинений.

Після поїздки залишилось відчуття, що прокуратурі доведеться вирішувати багато проблем, до яких причетні численні міністерства і відомства. Сумно, що саме прокуратура змушена виступати надхненником наведення ладу у зоні, як остання інстанція порядку й справедливості.

У Києві наш комітетом зформував громадську варту (чотири залоги на всюдиходах-джипах), яку очолив Ігор Кобзар. Ці люди протистоятимуть бракон'єрству в Чорнобильській зоні.

Працівник Міністерства внутрішніх справ перевіряє документи на контрольно-пропускному пункті „Дитятки”, на в'їзді в 30-кілометрову Чорнобильську зону відчуження, у четвер, 10 квітня. Фото: УНІАН

НА ТЕМИ ДНЯ

Папа Римський Бенедикт XVI молиться за всіх нас

Митрополит Стефан Сорока

ВАШІНГТОН. – Під час зустрічі з католицькими єпископами в Національній Святині Непорочного Зачаття у Вашингтоні 16 квітня Папа Бенедикт XVI особливу увагу звернув на присутність єпископів усіх поважних Східних Церков, що є в сопричасті з наслідником Петра. Він просив східних єпископів „запевнити ваші спільноти в моїй глибокій прихильності й постійних молитвах як за них, так і за їхніх братів і сестер, що залишаються на їхній рідній землі. Ваша присутність тут є нагадуванням про мужнє свідчення про Христа багатьох членів ваших спільнот, часто через страждання на рідній землі”.

Слова Святішого Отця засвідчили його обізнаність і чутливість до страждань і переслідувань, яким піддавалися єрархи, духовенство, монашество та вірні Східних Церков в їхніх батьківщинах.

Папа Бенедикт XVI охарактеризував становлення Східних Католицьких Церков на американській землі, як „глибоке збагачення еклезіального життя в Америці, яке надало живої виразності церковній католицькості й різноманіттю її літургійних та духовних традицій”. Вісімнадцять різних Східних Церков, кожна з яких відправляє в своїй особливій літургійній та духовній традиції, збагатили мозаїку католицького життя в Америці. Тут склалася унікальна для світу ситуація. Вона відображає живе зобов'язання Католицької Церкви охоплювати й плекати все своє багатство духовної обдарованості в традиції та молитві.

Єрархи Східних Католицьких Церков втішаються взаємозбагаченням зі своїми латинськими братами. Щорічно східні католицькі єпископи США зустрічаються для обговорення спільних для усіх проблем. Періодично зустрічається також Комітет із зв'язків між східними та латинськими єпископами Конференції єпископів Сполучених Штатів, щоб вчасно відреагувати на певні проблеми чи передбачити їх. У межах Конференції Єпископів США нещодавно був створений додатковий відділ, спеціально для східних єпископів.

Обізнаність Папи Бенедикта XVI про „мужнє свідчення про Христа багатьох членів ваших спільнот, часто через страждання на рідній землі”, отримала свій відгук в Українській Католицькій Церкві (УКЦ). Упродовж минулого століття УКЦ страждала від безперервних переслідувань в Україні. Релігійна свобода, якою вона втішалася в Америці дозволила УКЦ розквітнути майже двома сотнями парафій та місій з понад 100 тис. вірних.

Наша Церква в Америці була сильним і постійним виразником голосу віри тих, хто не міг в часи переслідувань говорити за себе в Україні. Відтоді Церква відіграє визначну роль у відновленні нашої УКЦ в Україні.

Гасло Папської візити до США – „Христос – наша надія!” заохочує всіх в Українській Католицькій Церкві енергійно продовжувати євангелізацію в Америці, і зусилля з відновлення нашої Церкви в нашій Батьківщині, Україні.

Щедрий дар...

(Закінчення зі стор. 1)

минулих п'яти роках ми пожертвували на нашу громаду 5.4 млн. дол. І напевно буде вам важко знайти будь-яку організацію в нашій околиці, що не скористала з нашої пожертви”.

Ньюйоркська федеральна кредитова спілка „Самопоміч” базується в Нью-Йорку та має свої відділення у Кергонксоні, Юнійондейлі та Асторії, Н.Й., а минулого грудня відкрито ще одне відділення у Лінденгерсті, Н.Й.

Це найстарша та найбагатша (в розумінні активів) українська фінансова інституція. Кредитівка (за станом 31 березня) нараховує 609 млн. дол. активів і 15,000 членів та знаходиться серед першої десятки всіх американських кредитівок в розумінні фінансових вислідів.

Ньюйоркська кредитівка „Самопоміч” в минулому жертвувала на пресовий фонд „Свободи” та „Українського Тижневика”, як і на кампанію „Українського Тижневика”, що допомогло заплатити передплату „Українського Тижневика” для всіх членів Конгресу США.

Р.Гадзевич подякувала керівникам ньюйоркської „Самопоміч” за їхню щедру пожертву, яка в основному забезпечить значну частину цифрового запису „Свободи” та „Українського Тижневика”.

Тепер примірники україномовної

„Свободи” та англomовного „Українського Тижневика” є доступними тільки в головній канцелярії у Парсипані, Нью-Джерзі, у підшитих річниках, а також деякі роки є на мікрофільмах.

Повні тексти „Українського Тижневика” від 1996 до 2007 року доступні на інтернеті www.ukrweekly.com також і деякі примірники „Свободи”: www.svoboda-news.com.

Крім того, щорічні примірники „Свободи” та „Українського Тижневика” є доступними, тимчасово безплатно, в інтернеті

Цифровий запис обидвох газет від самих початків – буде неоціненним проектом для дослідників і науковців, як і для всієї української громади, бо запевнить свободніший доступ до архівів обидвох видань. Ці цифрові записи архівів будуть доступними для університетів, бібліотек, наукових інституцій та усіх зацікавлених у світі.

Одначе, здійснення згаданого проекту потребує подальшої значної фінансової підтримки, оскільки „Свобода” та „Український Тижневик”, є неприбутковими виданнями.

Перша пожертва на здійснення згаданого проекту надійшла від Наукового Товариства ім. Шевченка в сумі 15,000 дол., з Фонду Юрія Кузева.

„Свобода” та „Український Тижневик” шукають додаткових жертводавців для здійснення цифрових записів архіву обидвох видань.

АМЕРИКА І СВІТ

**Президент Дж. Буш
невдоволений Конгресом**

ВАШІНГТОН. — На прес-конференції 29 квітня у Білому Домі, присвяченій проблемам економіки, Президент Джордж Буш поскаржився на демократів у Конгресі США за те, що вони ब्लюкують його пляни вирішення проблем в енергетичному та економічному секторах. Дж. Буш також скритикував Конгрес за відмову схвалити його пропозицію щодо видобутку нафти в Алясці. За словами Президента, це дозволило б значно збільшити нафтові запаси країни та знизити ціни на бензину. Демократи у Конгресі занепокоєні екологічними наслідками видобутку нафти в Алясці і вимагають запровадження інших заходів для пожвавлення економіки країни. (*„Голос Америки“*)

**Уряд США розпочав
грошові виплати**

ВАШІНГТОН. — До поштових скриньок та банківських рахунків американців почали надходити чеки на суму від 300 до 1,200 дол., залежно від розміру родини та фінансової ситуації, які покликані стимулювати економіку США. Економісти сподіваються, що додаткові гроші американці витратять в крамницях. Опитування показують, що третина американців планує відкласти ці гроші, а тим часом в крамницях нетерпляче чекають на покупців. Економісти підтверджують, що чимало американців значно змінили свої звички купування за останні 30 років. Також американці почали рідше харчуватися в ресторанах. (*„Голос Америки“*)

**Б. Обама відступився
від свого пастора**

ВАШІНГТОН. — Претендент на кандидата в президенти від Демократичної партії Барак Обама скритикував свого колишнього пастора Джеремію Райта за його критичні коментарі на адресу уряду США та щодо расових проблем в Америці. Б. Обама назвав його заяви такими, що призводять до розколу, і додав, що його стосунки з Дж. Райтом змінилися в порівнянні з тими, що були колись. „Я обурений цими коментарями і засмучений. Я є парафіянином Об'єднаної Церкви Христа з 1992 року і знаю пастора Дж. Райта майже 20 років. Людина, яку я побачив учора, зовсім не та, з якою я познайомився 20 років тому“. Б. Обама намагається пом'якшити потенційні наслідки тих коментарів для вислідів вирішальних для нього праймеріз наступного тижня в Індіані та Північній Кароліні. (*Bi-Bi-Ci*)

**Ізраїль відкинув
пропозицію „Гамасу“**

ЕРУСАЛИМ. — Ізраїль відкинув пропозицію палестинського воєнничого руху „Гамас“ про неофіційне припинення вогню у Смузі Газа. 24 квітня „Гамас“ передав єгипетським посередникам пропозиції щодо поступового перемир'я терміном на шість місяців – спочатку в Газі, а згодом на окупованому Західному Березі,

яке має бути запроваджено у разі, як Ізраїль зніме економічну блокаду Гази і припинить військові напади. Речник ізраїльського уряду назвав крок „Гамасу“ намаганням виграти час, аби перегрупуватися й переозброїтися. Речник додав, що Ізраїль продовжуватиме діяти, аби захистити своїх громадян. Того ж дня ООН заявила про припинення гуманітарних акцій в Газі через брак пального для її транспорту. Санкції Ізраїлю, запроваджені для того, аби припинити ракетні напади „Гамасу“, призвели до браку пального, але Ізраїль стверджує, що „Гамас“ ब्लюкує постачання. Понад 80 відс. населення Гази залежить від гуманітарної допомоги, і ООН роздає харчі понад мільйонові осіб, серед яких багато дітей. (*Bi-Bi-Ci*)

**Іран не відновлюватиме
дипломатичних взаємин з США**

ТЕГРАН, Іран. — Іран не відновлюватиме дипломатичних взаємин з США – до того часу, поки Вашингтон не відмовиться від політики сили на Близькому Сході, заявив 25 квітня міністер закордонних справ Ірану Манучехр Мотакі. „Наразі встановлення взаємин з США не стоїть на порядку денному керівництва Ірану. Американці повинні зрозуміти, що політикою сили не можна керувати регіоном Близького Сходу“, – сказав М. Мотакі. На його думку, багато країн у світі усвідомили той факт, що США прагнуть „досягти цілей тільки завдяки своїй потужності“. Дипломатичні взаємини між США й Іраном були розірвані в 1979 році, коли радикально налаштовані прихильники аятоли Рухоли Мусаві Хомейні штурмом захопили Посольство США в Теграні, оголосивши його „гніздом шпигунства і змов проти Ірану“. Були захоплені 52 співробітники посольства, яких утримували в заручниках 444 дні. Головним каменем спотикання в ірансько-американських взаєминах залишається ядерна програма Теграну і політика Ірану відносно Ізраїлю. (*„Кореспондент“*)

**У. Чавес: „У XXI ст. ми
поховаємо імперію“**

КАРАКАС, Венесуеля. — У зв'язку з несанкціонованим проходом уздовж берегів Венесуелі авіоносця „Джордж Вашингтон“, президент цієї країни Уго Чавес розкритикував Вашингтон й пообіцяв поховати США в XXI ст. „Коли американці з'являються біля наших берегів зі своєю флотою, то не треба забувати, що це відбувається в той час, коли ми разом з Бразилією створюємо Радум оборони Південної Америки“, – заявив У. Чавес 25 квітня в промові, що транслювалася всіма телеканалами й радіостанціями Венесуелі. „У цьому столітті ми поховаємо стару імперію США й будемо жити з американським народом, як братнім, тому що понад 40 млн. її громадян живуть за межею бідності“, – додав провідник Венесуелі. У. Чавес заявив також про те, що Латинська Америка вступила в нову еру, яка знаменується формуванням ब्लюку лівих сил, куди, за його словами, входять Аргентина, Болівія, Куба, Венесуеля, Еквадор,

Нікарагуа, Чіле й Бразилія. Нагадаємо, раніше У. Чавес висловився за необхідність створення Південноамериканської Ради оборони, подібної до НАТО. Крім того, він закликав Організацію країн-експортерів нафти (ОПЕК) діяти в геополітичному ключі. Складність американсько-венесуельських взаємин показують також висловлювання Президента США Джорджа Буша, який зовсім недавно звинуватив венесуельського провідника У. Чавеса в провокаціях і марнуванні нафтових багатств Венесуелі для розпалювання антиамериканських настроїв і підтримки тероризму. (*„Кореспондент“*)

**Китай готовий до переговорів
з представниками Далай-Лами**

ПЕКІН. — Китай 25 квітня заявив, що готовий уже найближчими днями провести переговори з персональним представником тибетського провідника у вигнанні Далай-Лами. Це буде перша зустріч між офіційним Пекіном і представниками Далай-Лами від липня минулого року. Вона відбудеться після хвилі антикитайських протестів у різних частинах світу. Речник Далай Лами заявив, однак, що духовний провідник тибетців не отримував жодних офіційних листів з Пекіну, але будь-яка можливість для переговорів буде кроком у правильному напрямку. Світові провідники закликали Китай якнайшвидше поновити переговори з Далай-Ламою. Це оголошення частково зменшить тиск на китайський уряд перед Олімпіадою. (*Bi-Bi-Ci*)

**Г. Карзай вцілів після нападу
на військовій параді**

КАБУЛ, Афганістан. — Президент Афганістану Гамід Карзай у телезверненні після нападу під час військової паради в Кабулі 27 квітня, на якому він був присутній, заспокоїв народ. Г. Карзай сказав, що сили безпеки провели арешти і що ситуація перебуває під контролем. Під час церемонії з нагоди 16-ої річниці повалення режиму, підтримуваного Радянським Союзом, пролунали постріли з автоматів та вибухи, і охоронці негайно забрали Г. Карзая, вивели з місця нападу послів США, Британії та військового командувача НАТО. Три особи, включно з одним афганським депутатом, загинули під час нападу і щонайменше 11 було поранено. Речник „Талібану“ заявив про причетність руху до нападу в Кабулі. Напад не був спрямований проти президента Г. Карзая, але вони, буцімто, хотіли показати, як вони можуть отримати доступ до подібних заходів. Аналітики підкреслюють, що той факт, що бійці „Талібану“ наблизилися до президента, має викликати стурбованість афганського уряду та міжнародної спільноти. (*Bi-Bi-Ci*)

**Доповідь Посла України в
Колумбійському університеті**

НЮ-ЙОРК. — 21 квітня 2008 року в Нью-Йорку Посол України в США Олег Шамшур виступив з доповіддю перед викладацькою та студентською аудиторією Колумбійського університету. У своєму виступі

Посол О. Шамшур окреслив головні зовнішньополітичні першочерговості української держави, а також докладно зупинився на питанні розвитку двосторонніх українсько-американських взаємин. Посол також відповів на численні запитання присутніх, що стосувалися сучасної внутрішньополітичної ситуації в Україні, її економічного розвитку, перспектив євроатлантичної та європейської інтеграції України, вислідів Букарештської зустрічі НАТО, а також підсумків державної візиту в Україну Президента США Джорджа Буша, що відбулася 31 березня-1 квітня. Захід було організовано за підтримки Програми українських досліджень Гаріманського інституту Колумбійського університету. (*Генеральне консульство України в Нью-Йорку*)

Грузія звинувачує Росію

ТБІЛІСІ, Грузія. — Грузія звинувачує Росію в порушенні статуту ООН і закликає світову спільноту дати оцінку політиці Москви щодо Абхазії та Південної Осетії. З відповідною заявою виступило Міністерство закордонних справ Грузії. 25 квітня представник Міністерства закордонних справ Росії Валерій Кеняйкін не виключив можливості використання воєнної сили в Абхазії та Південній Осетії у випадку, якщо Грузія розпочне там воєнні акції. Державний міністер Грузії з питань реінтеграції Темур Якобашвілі розцінив заяву, що пролунала з Москви, як агресію, а заступник міністра оборони Бату Кутелія пообіцяв не залишити без відповіді жодний агресивний крок з боку Росії. (*Радіо „Свобода“*)

**Неймовірний випадок
інцесту у Австрії**

ВІДЕНЬ, Австрія. — В Австрії 73-річний чоловік 28 квітня зізнався поліції, що понад 20 років силоміць утримував власну дочку в підвалі, мав з нею статеві зносини, і вона народила йому сімох дітей. Австрійська поліція повідомила, що чоловік, відомий як Йозеф Фріцель, розповів на допиті, як він спалив труп одного немовляти, що померло невдовзі після пологів. Інші діти, згідно з повідомленнями, жили закритими в підвалі без вікон. Губернатор району Амштетен Ганс Гайнц розповів, що мешканці підвалу були відрізані від світу. Новина викликала порівняння з іншим подібним випадком в Австрії, коли після восьми років полону на волю втекла викрадена Наташа Кампуш. (*Bi-Bi-Ci*)

**У Китаї внаслідок зіткнення
поїздів загинуло 70 осіб**

ПЕКІН. — У понеділок, 28 квітня, 70 осіб загинуло та понад 400 отримали поранення під час аварії двох пасажирських поїздів у Східному Китаї, які рухались на повній швидкості. Причиною була затримка одного з поїздів, до якої призвела людська помилка. За повідомленням державного агентства Сінх Хуа, два високопосадовці були звільнені у зв'язку з трагедією. (*„Голос Америки“*)

З деяким запізненням висловлюємо нашу глибоку вдячність читачам за відгуки про „Альманах УНСоюзу“ на 2008 рік – з запізненням, оскільки листи все ще надходять, а хотілося зібрати й оглянути їх усі до одного, бо кожний, схвальний чи критичний, дорогий для нас своїм щирим словом і бажанням допомогти нам вести нашу справу щонайкраще, на такому творчому рівні, котрий зробить це наше щорічне видання і важливим, і корисним, і цікавим для усієї союзової громади.

Серед листів немало дуже докладних, з оцінками кожного тематичного розділу в альманасі, кожного окремого тексту. Наприклад, розлогу і вельми професійну рецензію на наше видання прислала **Лідія Корсун** з Лодаю, Нью-Джерзі, підкреслюючи інформативне значення вміщених у ньому матеріалів. Вона пише: „Якщо в хаті нема українських енциклопедій та довідників, не біда – збирайте на полицях щорічні альманахи Українського Народного Союзу, бо вони у великій мірі можуть їх замінити“.

Це, звичайно ж, перебільшення, проте приємне для нас, бо авторка помітила особливість, яку ми вже впродовж декількох років свідомо розвиваємо: структуру кожного річника утворюють тематичні розділи, присвячені найважливішим історичним датам, подіям, іменам, а також сучасним явищам і процесам в житті України і світового українства. Розділи дозволяють системно і більш-менш вичерпно подавати матеріали з обраних нами тем, тому й створюється враження деякої енциклопедичності.

Цю нашу послідовну лінію відзначає й **Любомира Мичковська** з Клівленду, Огайо, яка є не тільки читачем, але й автором пізнавальних літературознавчих статей у нашій „Свободі“. Найвище вона оцінює розділи „На Аскольдіві могили – український цвіт...“, присвячений 90-річчю бою під Крутами, і „Актуальна політика“, зокрема статтю в ньому Оксани Пахльовської „Росія – не Європа“.

Відгукуючись на наш заклик до читачів пропонувати теми, котрі можуть мати загальногромадський резонанс, **Л. Мичковська** пише: „Сподіваюся, що й наступного року в альманасі знайдемо не менш цікаві матеріали з нашої історії та культурного життя, припускаю й очікую, що один з розділів буде присвячений 300-річчю битви під Полтавою, у зв'язку з цим прошу не забу-

Альманах УНСоюзу – це спільна творчість

ти про славетну трилогію Богдана Лепкого „Мазепа“.

Матеріали розділу „Актуальна політика“ вважає „дуже вчасними“ **Іван Даниленко** з Сомердейлу, Нью-Джерзі, бо вони „розвіють міти про уявне благополуччя в Росії і водночас баянсують дефіцит інформації на цю тему в українських мас-медіа, які – вслід за російськими ЗМІ – часто заповнені банальними історіями то про Ю. Тимошенко, то про В. Ющенка, то про ще когось, то про всіх разом“.

Чи не найбільше думок і почуттів викликав розділ „Ді-Пі – острівці повоєнного українства“, і це зрозуміло, адже в нашій великій союзовій родині багато людей перейшло через ті острівці і зберігають у пам'яті та душі той час і унікальний життєвий досвід, набутий тоді. Назавжди він залишиться цінним і для наступних українських поколінь, котрі приходять на світ Божий поза Україною.

„Спомин Миколи Касіяна про тріумф українського футболу на діпистській Олімпіаді в 1948 році нагадав дещо й мені, – пише у своєму відгуку **Мирон Крамарчук** з Мінеаполісу, Мінесота. – Я мав нагоду бути на двох змаганнях. Перші – на місцевому стадіоні в Ляндсгуті, де був наш український табір. Українці грали проти югославів, то була команда високої спортової класи і називалася „Білий орел“, вона повним своїм складом вивчалася з пазурів вождя Тіта й одержала статус Ді-Пі. Мене кортіло побувати на цих змаганнях, бо в українській команді виступав Мікльош, якого я знав ще з львівської „України“, але ніколи не бачив у грі. У тих других змаганнях наші грали проти поляків в Авгзбурзі. Мій стрийко Василь організував спеціальний автобус, а для мене залишив „місце“ на східцях, та мене це не знеохотило, бо за це „місце“ я не платив. Змагання закінчилося нічийним вислідом, але симпатички не сумували, дорогою додому звучали пісні. От уже не пригадую, чи співали „Мені ворожка ворожила...“.

До дуже цікавих, гідних окремого опублікування – на жаль, наш тижневик не має такої можливості – належить і відгук нашого читача й автора **Володимира Колюбінського** з Фініксвилу, Пенсильванія. Він пише: „У розповіді Левка Хмельковського „1918 рік, загибель ескадри – як це було насправді?“ я натрапив на ім'я Святослава Шрамченка, який після війни проживав у таборі переміщених осіб в Ельвангені, в Німеччині. Кожний же живий колишній мешканець табору напевне пригадає собі статечну постать капітан-лейтенанта (Л. Хмельковський подає за даними 1918 року – лейтенанта), у військовій уніформі, з нерозлучною люлькою. Саме на його штабному кораблі „Юрій Побідоносець“ і з його участю 29 квітня 1918 року піднято на Чорноморській флотії український жовто-блакитний прапор. Пригадую, як ми в таборі на знак пошанування цієї історичної події відзначали у квітні Свято українського моря, з участю капітан-лейтенанта С. Шрамченка – одного з творців української дер-

жавности...Такі відзначення продовжувалися пізніше у Філядельфії, де проживав і де помер капітан-лейтенант С. Шрамченко“.

В. Колюбінський дуже тепло говорить про спогади двох відомих американських професіоналів – математика д-ра Романа Воронки („Дитинство на планеті Ді-Пі“) і політолога д-ра Тараса Кузя, професора університету Джорджа Вашингтона („У пошуках минулого“). „Мені було дуже приємно вперше зустріти д-ра Тараса Кузя у Філядельфії, в Українському освітньо-культурному центрі, де він виступав з доповіддю про напружену політичну ситуацію в Україні, – приємно, бо, проживаючи у Галіфаксі в Англії, я добре знав його батька, Йосифа Кузя. Міг би він гордитися тепер своїм сином, що виступав перед нами такою бездоганною українською мовою, хоч мати його – італійка...“, – пише наш автор.

Судячи з листів, розділ про бій під Крутами сподобався **Зюні Мартинець** з Глен-Спею, Нью-Йорк, **Ксені Кучер** з Ворену, Мишиген, спогади д-ра Р. Воронки, Т. Кузя, М. Касіяна, О. Коновала схлювали **Любу Гуралечко** з Юніону, Нью-Джерзі, (вона буквально пише – „припали до серця, бо в маленькому Романові побачила свого молодшого брата Омеляна“), **Руту В. Галібей** з Вестчестеру, Іліной, **Галину Василенко-Кебало** з Савт-Віндзору, Конектикат, **Петра Лаголу** з Плей-Ситі, Огайо, **Богдана Бродина** з Понд Еді, Нью-Йорк.

На думку **Віри Левицької-Кейнс** з Елкінз-Парку, Пенсильванія, до найкращих в альманасі належить стаття О. Пахльовської „Росія – не Європа“. **Василя Рабарського** зацікавила стаття про Галич, бо він народився в тому краї.

Наша 85-річна читачка **Євгенія Ковальська** з Луїсвилу, Кольорадо, поділилася з нами глибокими думками, які викликала в неї стаття Олександра Крамаренка „Геноцид-33 у сучасному вимірі“.

Докладний і дуже прихильний відгук на опубліковані в річнику матеріали, зокрема на розділ „Актуальна політика“, прислав колишній редактор „Свободи“ **Володимир Левенець**, який тепер мешкає з родиною у Ворені, Мишиген.

Мову альманаху, за її доступність, позитивно оцінюють **Дарія Гошуляк** з Торонто, Канада, **Стефан Палилик** з Глен-Спею, Нью-Йорк, **Микола Лилак** з Рочестеру, Нью-Йорк, **Олександр Діберт** з Монтерею, Каліфорнія, **Роман Заяць** з Чикаго, Іліной, **Катерина Кричевська-Росандич** з Монтен-В'ю, Каліфорнія, **Роман Свистун** з Норт-Порту, Флориди.

Критичні зауваження передусім стосуються дрібного шрифту текстів: старшим людям їх нелегко читати, і ми це обов'язково візьмемо до уваги.

У декількох відгуках знаходимо думку, що матеріали в альманасі повинні бути якомога коротшими, тоді їх можна більше вмістити й тематично урізноманітнити. Будемо пробувати робити це, хоч нашим критерієм і надалі залишиться не обсяг статей, а тільки їхня якість.

Анна Пищимуха і **З. Мартинець** переконали нас, що

вірш „Пом'янімо!“, вміщений у розділі „Пам'ятаймо про Великий голод!“, має автора – ним є Валентин Боковський. Вірш в оригіналі довший на декілька рядків, їх нам прислали обидві читачки. Дякуємо!

Низку відгуків викликав, як і в минулі роки, вміщений на початку альманаху „Церковний календар“. Деякі читачі знову й знову радять нам не вміщувати його більше: мовляв, альманах – видання світське, а не релігійне. Окрім цього аргументу, **Іван Білик** з Бафало Іров, Іліной, вважає помилкою, що в календарі подано дві колонки – „Ю“ і „Г“ (тобто дні свят за старим, юліанським, календарем, і за новим, григоріанським). „Літера „Ю“ зверху є зайвою, а друга колонка з написом „Г“ зовсім не потрібна“, – пише І. Білик, керуючись, очевидно, шляхетною ностальгією за єдиним для всіх українців календарем.

До самої форми поданого в альманасі „Церковного календаря“ ми не причетні, бо дістаємо його в готовому електронному вигляді від Отців-василіанів. Але погоджуємося з автором: ця форма недосконала і викликає непорозуміння від самих перших дат під „Ю“, і „Г“, бо треба здогадуватися, що „19“ під „Г“ – це день грудня минулого року.

Чимало читачів припускає, що наші альманахи добре сприйняли б в Україні. Під цим оглядом нас дуже втішив своїм листом шановний автор „Свободи“, Заслужений артист України **Ростислав Василенко**, який переслав до України чотири примірники альманаху. Він пише: „...Вдячні будуть тернопільчани – два пішло в Козову, один в Підгайці, а один піде або в Київ, або Донецьк. Володимир Шкільний, що п'ять років диригував тут церковним хором, тепер є директором школи у Козовій, він дуже дякує за альманахи і просить вислати їх у майбутньому, як буде змога. Цей річник, з огляду на розділи про Крути і Голодомор, буде там особливо цінний...“.

А **Ія Василенко** у своєму відгуку каже, що альманах УНСоюзу на 2008 рік – „найцікавіший за всі попередні“.

На доказ, що це справді так, **д-р Роман Ричок** з Мейплвуду, Нью-Джерзі, прислав цілу рецензію, докладно проаналізувавши в ній майже всі вміщені в альманасі матеріали й високо оцінивши більшість з них. Й ось його прикінцевий висновок: „Усім, хто цікавиться давнім і недавнім минулим нашого народу, визначними людьми, які своєю діяльністю збагатили українську культуру чи суспільну думку, хто небайдужий до мистецтва, спорту і подорожей, раджу придбати цей альманах – один з найкращих з досі виданих“.

Вдячні за таку оцінку, вона нас заохочує до праці.

Закінчуючи цей огляд, закликаю читачів до участі у творенні наступного річника. Перший його розділ плянуємо присвятити 70-річчю Карпатської України, тому будемо дуже вдячні, одержавши від вас спогади, пов'язані з Закарпаттям.

Петро Часто

Чи відбудеться Євро-2012 в Україні?

18 квітня 2007 року під час голосування щодо проведення Чемпіонату Європи з футболу 2012 року вісім з 12 членів виконавчого комітету Союзу європейських футбольних асоціацій (УЕФА) віддали перевагу Україні та Польщі. Спершу це викликало в Україні велике піднесення, але згодом і влада, і провідники футболу відчували заклопотаність: чи готова Україна до такої міжнародної імпрези?

Змагання мають відбутися в Києві, Львові, Донецьку і Дніпропетровську. Ці міста повинні мати не тільки досконалі стадіони, а й добрі готелі, міський транспорт, забезпечити перевезення великої маси людей літаками, поїздами, міжміськими автобусами, подбати про харчування і медичне забезпечення, дозволити гостей і своїх мешканців, а також про їхню безпеку. Мало що з того мали чотири „футбольні“ міста. Про це відверто сказали представники УЕФА, які відвідали Україну. Стадіон „Олімпійський“ у Києві мав тільки назву олімпійську. Передовсім перешкодою був торговельний центр, за знесення якого власникові пообіцяли 50 млн. грн. відшкодування. Але він на це не погодився. Фанати футболу погрозили розбити той центр кувалдами. Погроза допомогла. За станом летовищ Україна відчутно поступалася Польщі, особливо за придатністю злетно-посадкових смуг. Потреба в готелях міжнародної класи у чотири-п'ять разів була вищою від наявності. Не задовольняли вимог автомобільні шляхи. Мережа міського транспорту була ніби задовільною, але стан рухомого парку залишав бажати кращого.

Провід УЕФА застеріг, що чемпіонат можуть і відібрати в України. Тоді у Києві „заворушилося“. В грудні 2007 року керівником Національної агенції України з проведення Євро-2012 був призначений Євген Червоненко, який до цього керував Запорізькою областю. В січні організаційний комітет очолила Юлія Тимошенко, її заступником став Григорій Суркіс. Вирішили з державного бюджету виділити на проведення Євро-2012 в Україні 15 млрд. грн. Лютий було оголошено останнім місяцем приготувань і початком конкретної праці. Приготувати стадіон у Києві доручили фахівцям з Тайваню. До футбольних проблем долучився Президент України Віктор Ющенко. 22 квітня у Львові він скликав нараду посаджених українських і польських міст, причетних до Євро-2012, на якій утворено спільну раду для координації дій. В цьому році її очолюють посаджений Львова Андрій Садовий і президент Варшави Анджей Цудак.

Коли пили шампанське на честь цієї події, таця з келихами впала з рук кельнера. В. Ющенко зауважив, що це – на щастя.

Першим рішенням ради стало схвалення проєкту залізниці від Перемишля до Львова європейської ширини в межах Паневропейського транспортного коридору Дрезден-Вроцлав-Краків-Львів. Визначено й інші пріоритетні завдання.

18 квітня Стратегічна рада УЕФА на засіданні в Швейцарії, після доповіді Г. Суркіса, змінила негативне наставлення до України і визнала, що підготування до чемпіонату зрушило з „мертвого пункту“ і в цій справі є поступ. Водночас вирішено в червні провести нову перевірку стану справ, зокрема приготування стадіонів та інфраструктури „футбольних“ міст. До 5 травня має бути складений проєкт програми розвитку наземного транспорту з використанням можливостей Польщі. Україні запропоновано міжнародну допомогу щодо Євро-2012.

Наступне засідання Стратегічної ради УЕФА відбудеться 27 червня. Міжнародні і вітчизняні знавці справи підкреслюють, що цей день стане „моментом істини“ для України. Футбольні вболівальники не втрачають надії, що європейський футбол прийде в Україну і допоможе їй командам вийти на вищий рівень міжнародних змагань, який досі був лише мрією.

ТРАВЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ...

Останній гетьман України

У травні 1746 року 18-річний Кирило Розумовський був призначений президентом петербурзької Академії наук. Імператриця Єлизавета посватала за нього свою внучату сестру Катерину Нарішкіну, яка одержала величезний посаг: кілька десятків тисяч кріпаків, будинок в Москві, підмосковні села. Сільський український юнак став однією з провідних персон Росії, а недовзі був призначений останнім гетьманом Лівобережної України.

К. Розумовський (1728-1803) походив з родини козака Григорія Розума. Його зростання стало можливим завдяки його братові Олексієві Розуму (1709-1771). Обидва народилися на хуторі Лемеші (нині село Козелецького району Чернігівської обл.). У 1731 році російський полковник Ф. Вишневецький, котрий проїздив цим селом, почув чудовий голос юнака, забрав його до Петербургу, де той одразу потрапив до хору при царському дворі. Невдовзі молодого красивого співака покохала царівна, що й визначило його подальшу блискучу кар'єру.

Через кілька років, вже під прізвищем Розумовського, він став управителем двору і маєтків царівни, а після її коронації, в 1742 році одержав звання обер-егермейстера і ряд маєтків у Росії та в Україні. Колишній пастух і співак придворного хору став одним з найвищих сановників Російської імперії, шлюбним чоловіком імператриці.

Під протекцією свого старшого брата К. Розумовський вирушив за кордон, де в Берліні навчався у знаменитого математика Леонарда Ейлера, слухав лекції у Іданську, Кенігсберзі, Данцігу, побував у Франції, Італії, вивчаючи німецьку, французьку й латинську мови, географію, універсальну історію тощо.

15 червня 1744 року обидва Розумовські були зведені у статус графів Російської імперії. Українська старшина, запрошена на весілля К. Розумовського, порушила клопотання перед царським урядом про відновлення гетьманства в Україні. В Сенат надійшов відповідний

царський указ, підписаний 5 травня 1747 року.

Відновлення гетьманства імператриця Єлизавета пов'язала з особою К. Розумовського, котрого й призначала гетьманом. Новообраний гетьман 13 березня 1751 року склав присягу на вірність імператриці, яка вручила йому гетьманські клейноди. К. Розумовський за 14 років свого гетьманування приїздив в Україну лише кілька разів на короткий час. Постійним місцем його перебування залишалися Петербург і Москва. Втім, проживаючи в столичних містах, він не забував про українські справи: домігся скасування поборів з місцевого населення, митниць на порубіжжі України з Росією.

Однак, у пляни царського уряду не входило самостійне правління українського гетьмана. Права гетьмана поступово обмежувались. У березні 1761 року із відання гетьмана вилучено Київ, всіх козаків наказано вивести з міста і оселити на лівому березі Дніпра.

Нова цариця Катерина II запропонувала К. Розумовському добровільно зректися гетьманства, що той і зробив без усякого супротиву. 10 листопада 1764 року вийшов царський указ про ліквідацію гетьманства. Того ж дня К. Розумовський одержав чин генерал-фельдмаршала, пожиттєве гетьманське жалування, а також Гадяч з навколишніми селами, Биківську волость і палац в Батурині. Багатий посаг дружини, величезна спадщина старшого брата Олексія, даровані маєтності від Єлизавети та Катерини II поставили К. Розумовського врівень з найпершими багатіями Російської імперії.

Позбавлений гетьманства, він тривалий час перебував за кордоном, жив у Петербурзі, Москві. Лише 1794 року переїхав на постійне проживання в Батурині. Похований у церкві, відбудованій ним на руїнах мазепинської церкви, зруйнованої під час розгрому Батурина у листопаді 1708 року Олександром Меншиковим.

Л. Хм.

СВОБОДА

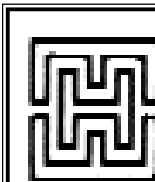
Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

Головний редактор – Рома Гадзевич
Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510
E-mail: svoboda@att.net Website: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік \$55.00, на півроку – \$35.00. Для членів УНСоюзу \$45.00 річно, на півроку – \$30.00. За кожну зміну адреси – \$1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.
Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в АМЕРИЦІ

запрошує на доповідь

Як нам запобігти всесвітній інфлюензі?

д-ра
БОРИСА ЛЮШНЯКА
MD, MPH, Rear Admiral/Assistant Surgeon General USPHS,
Assistant Commissioner, Counterterrorism Policy Office
of Counterterrorism and Emerging Threats Office of the Commissioner
(US Food and Drug Administration)

в суботу, 3 травня 2008 р.
о 5-й год. по пол.

в будинку НТШ
63 Fourth Ave. (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041 e-mail: ukradmin@att.net
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська	(973) 292-9800 дод. 3040 e-mail: adsukrpubl@att.net
Передплата	– Марійка Пенджола	(973) 292-9800 дод. 3042 e-mail: ukrsubscr@att.net

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Мій родич пише: „А ми мовчимо“

Більшість з нас на еміграції турбується складними процесами відбудови Української держави. Знавці та науковці аналізують події в Україні за певними критеріями; пересічні люди оцінюють їх з простішим підходом до проблем, стараючись зрозуміти хід подій та їх далекосяжні наслідки. Не менш важливо і цікаво прислухатись до голосів свідомих, українських людей там, збагнути їхні настрої і думки.

З цієї причини хочу процитувати декілька думок з листа мого двоюрідного брата. Це особа трохи вище середніх років, з технічною

освітою, надзвичайно працьовита, діяльна в громадських товариствах на Волині, син священника. Лист писаний в грудні минулого року, а дійшов в лютому цього року. Подаю декілька витягів з нього.

„Останнім часом, особливо після виборів, коли пляни Москви не здійснилися і партія Януковича програла, відчувається шалений тиск з усіх боків на Україну. Ще вибори не закінчились, а росіяни заявили про перегляд ціни на газ, а потім збільшили на 30 відс. Тут цікава деталь, що для потреб населення... нам вистачає свого газу з власних джерел. То чому маємо

розраховуватись задля збагачення якогось магната з Росії? Видно, то все так закручено і, можливо, давно продано, що розплутати цей клубок важко. Тепер росіяни застогнали на весь світ... про наростання утисків проти них в Україні, що їхню мову притісняють і школи закривають, а особливо, що відчуває тиск московська Церква.

Все це суцця брехня! Перевертні, попи московські, творять, що хочуть, – захоплюють церкви, мають всі пріоритети, особливо на сході України, у своєму розвитку. В Києві вони почуваються, як карасі в сметані. При ремонті Києво-Печерської Лаври спричинили обвал печер, нагло вигнали працівників музею Лаври. Будують нові монастирі. З монастирів Києва і Почаєва, ...монахів-українців вивезли в Росію, а сюди привезли росіян, молдаван та інших, щоб не робили бунту. Школи ні однієї не закрили, і російською мовою на сході „хохли“ як розмовляли, так і розмовляють. От так би вчитись нашому Президентові.

В Росії ні однієї української школи. Єдина бібліотека була в Москві, і та доживає останні дні. Поставили директорку, яка має конкретне завдання – знищити її, а ми мовчимо. Росіяни ловлять рибу в морях біля України – мовчимо. Вони добувають нашу нафту і газ біля берегів України – ми мовчимо. Маяки, всупереч рішенню суду, не віддають. Фльота з Севастополя і не думає платити оренду і забиратись.

Ще одна претензія – що на державному рівні поступово визнаються вояки ОУН і УПА воюючою стороною. Але ж вони бились на своїй території і воювали з окупан-

тами! Чому так болить це за кордонами нашої держави? Та, мабуть, тому, що доведеться засудити дії тих, хто нищив українців, забрати в них великі пенсії та пільги. В той же час Росія визнала вояками і простила зраду армії Власова, яка воювала на боці німців проти советської Росії. Дивна правда.

Володимир Яворівський в своїх виступах (мова про його радіопрограми – О. Б.) наводить приклад японського історика Куруями, який вивчив українську мову і вивчив історію України. Він прийшов до висновку, що геноцид українського народу тривав постійно, скільки була радянська влада, і голодомори (три) були постійним проявом „мудрої, ленінської політики“. У нас нічого не було вдосталь, завжди був якийсь дефіцит. Ходили анекдоти, що жити буде нецікаво, як не буде дефіциту. Зараз картина інша, є свої недоліки, але вірю, що будуть зрушення на краще. Недаром Юлі так не хочуть олігархи, але тим самим спротивом вони додають їй голосів на майбутніх президентських виборах. Народ вже стомився чекати і слухати бредні можновладців...“.

Оксана Бакум,
Гайленд, Нью-Йорк

Зберігаймо культурну спадщину

Що і як зробити з українськими виданнями, здійсненими у США і Канаді впродовж 1945-2005 років?

Коли досліджувати історію еміграційних поколінь, то вона особлива. З кожним новим поколінням глибшали зв'язки з американсько-канадським світом, і, водночас, близькою і рідною залишалася Україна, земля батьків, дідів і прадідів. Моє покоління одержало від попереднього покоління інтелектуальну, духовну, культурну і матеріальну спадщину, до якої ми передамо наші матеріальні здобутки, призначені синам і донькам. Але більшість з них не є зацікавлена в збереженні і продовженні нашого духовного і культурного життя. Я знаю це з власного прикладу, з життя моїх друзів, приятелів і

ширшої громади.

Під час нашого активного життя ми нагромадили багаті бібліотеки українських видань, і якщо ми не передамо ці видання до бібліотек в Україні, то вони будуть знищені. Уявіть собі, як буде добре, коли дослідники історії в бібліотеках Києва, Полтави, Львова, Чернівців, і навіть моєї дорогої Коломиї знайдуть ці видання!

Для збереження цих видань ми мусимо, поки це можливо, налагодити можливості передання. Я зацікавлений цією справою і був би вдячний почути думку від інших. Моя адреса: Roman J. Lysniak, 15 Leverich St., Hempstead, NY 11550-5129.

Роман Я. Лисняк,
Гемпстед, Нью-Йорк

Відлуння громадського життя – в листах до редакції

Весна, як завжди, надихає поетів до творчості, тому в редакційній пошті не бракує весняних, святкових поетичних творів. Надія Брояка з Філядельфії переслала до „Свободи“ поему Миколи Герасимчука „Мудрість“, яку автор присвятив свої матері. Н. Брояка пише: „Микола Герасимчук має чудовий голос, належить до чоловічого хору „Прометей“ і до нашого церковного хору, разом з дружиною Людмилою. Це дуже мила, мудра і здібна людина“. Його поема починається з таких рядків:

*Життєва мудрість –
це основ основа,
Життя прожити –
не поле перейти.
Чому ж та мудрість
в сивину приходить,
Коли між нами спалені мости?
Та вже нічого не змінити:
На небосхилі згасла не одна зоря...
Якби не та зоря,
моя б не засвітилась,
Це буду пам'ятати завжди я.*

Василь Шляхтич з Польщі надіслав добірку своїх віршів, у якій є окремі поетичні знахідки. Наприклад, така алітерація: „Вишня своїм квітом славить Всевишнього. Нове настає. А Той, що над світом майбутнього і колишнього, Він завжди є“.

Надійшли вітання від авторів і читачів тижневика. Теплі великодні побажання надіслали директор Міжнародного інституту освіти,

культури та зв'язків з діаспорою Ірина Ключковська зі Львова, директор Інституту дослідження української діаспори Алла Атаманенко з Острозької академії, Рома та Ігор Гайди, Федір Швець з Розвілу, Каліфорнія, Тетяна Будар з Бережан, Тернопільська обл., та інші.

Д-р Василь Рождественський в листі „Всеголосність“ досліджує походження цього слова і пише, що всеголосність в Україні зникла після загибелі Георгія Гонгадзе та ще кількох чільних людей молодого держави, після спроби отруєння Віктора Ющенка. Було б добре, вважає В. Рождественський, якби до США приїздили політики, діячі наукових, мистецьких медичних та інших установ і доброю англійською мовою розповідали американцям про те, що діється в Україні.

Євгенія Ковальська з Луїсвілу, Кольорадо, знайшла в своєму архіві і вислала до тижневика заяву українських письменників, яка була опублікована в 1996 році, але не втратила актуальності і тепер. У ній йдеться про реваншистські потуги прокомуністичних сил України.

Микола Глуз з Рієки, Сербія, прислав статтю д-ра Зорана Милошевича „Від малороса до українця“, яку помістила газета „Велика Сербія“ в грудні 2007 року. Автор досліджує у ній походження слів „Малоросія“ і „Україна“.

Филип Трач з Лейквуду, Огайо, побачив у виданому в СРСР 1960 року путівнику „По Кремлю“

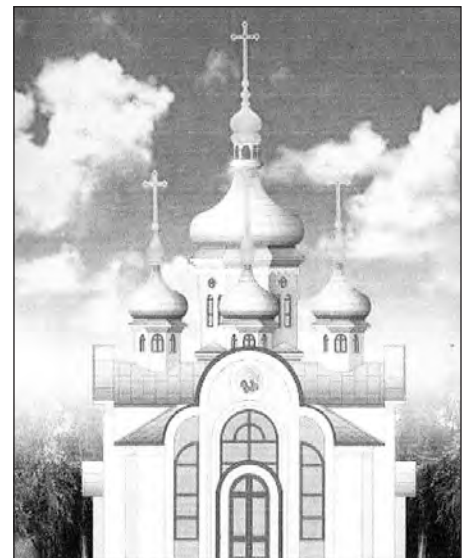
фотографію царського вінця – „Шапки Мономаха“ і написав з цього приводу, що ця коштовність була викрадена з київського музею і потайки вивезена до Москви, то треба подбати про її повернення до Києва.

Голова Київської міської організації Спілки української молоді (СУМ) Володимир Мозговий і Є. Пономаренко з Харківської крайової організації СУМ пишуть до редакції про антиукраїнську кампанію у Харкові, де недруги України збезчешують пам'ятник воякам УПА і вимагають його усунення.

Українські громадські організації інформують про початок приготування до відзначення Дня незалежності України. З цього приводу утворено комітет у Філядельфії – представники 33 організацій стали його членами, пишуть голова комітету Методій Борецький і секретар Петро Клюк. Свято відбудеться 23 серпня в Українському освітньо-культурному центрі.

В штаті Конектикат з ініціативи 108-го відділу Союзу українок Америки утворено комітет з відзначення 75-ої річниці Голодомору 1932-1933 років в Україні, яке розпочнеться 17 травня. Будуть відслужені панахиди, відбудуться поминальна програма і концерт, а також передання „Незгасимої свічки“ – смолоскипа пам'яті, який переходить з країни до країни. Про це написала голова комітету Лідія Хома.

Будуємо церкву

Громада Різдва св. Івана Хрестителя Української Автокефальної Православної Церкви в місті Смілі Черкаської єпархії звертається з проханням допомогти побудувати у нашому місті храм для задоволення духовних потреб парафіян. У 1930-их роках в Смілі були храми УАПЦ, але більшовики їх знищили. Місцева влада надала нам напівзруйнований будинок колишнього дитячого садка, котрий ми пристосували для Богослужінь. Ми вже багато зробили для побудови храму: добилися виділення ділянки в центрі міста, виготовили проект споруди, заклали фундамент. Вже дуже багато коштів пішло на це.

Просимо вас допомогти нам побудувати храм Божий, і ваші імена золотими буквами будуть викарбувані при вході у Храм. Сподіваємося на вашу підтримку. Адреса: вул. Кам'янська, 15, Сміла, Черкаська обл., 20709 Ukraine. Електронна пошта: o.muhaul@mail.ru.

Владика Іларіон,
Єпископ Черкаський
і Кіровоградський

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Нові члени УНСоюзу

Микола-Стефан Якубович, син д-ра Марти та д-ра Олександра Якубовичів з Бродвю Гайтс, Огайо, – новий член 358-го Відділу УНСоюзу. Свого внука забезпечили бабуся Дарія та дідусь д-р Олександр Якубовичі.

Катя-Олександра Ніршил, доня д-ра Олександри (Голубець) і д-ра Дейвіда Ніршил, – нова членка 358-го Відділу УНСоюзу. Свою внучку забезпечили бабуся Мирослава та дідусь д-р Зенон Голубці.

Юліан-Зенон Голубець, син Талі та Ореста Голубців з Сінсінаті, Огайо, – новий член 358-го Відділу УНСоюзу. Свого внука забезпечили бабуся Мирослава та дідусь д-р Зенон Голубці.

Ореста-Анна Голубець і Руслан Олекса Голубець, діти Галини (Кузишин) і Лева В. Голубців з Норвок, Конектикат, – нові члени 358-го Відділу УНСоюзу. Своїх внуків забезпечили бабуся Мирослава та дідусь д-р Зенон Голубці.

З'їзд Сеньйорів УНСоюзу

Неділя 8 – 13 червня, 2008 р.

Тиждень Сеньйорів на Союзівці

Шановні Пані і Панове!

Заохочуємо Вас замовляти місця на Союзівці на З'їзд Сеньйорів!

З'їзд відбудеться у нашій гірській оселі **СОЮЗИВКА**, від неділі вечером, 8 червня включно з перекусом та вином до п'ятниці, 13 червня включно зі сніданком. Реєстрація – неділя та понеділок ранком.

Побут на Союзівці включає: 5 нічлігів, харчування, бенкет, податки та чайові, доповіді та розвагові програми. На бенкет заохочуємо приходити у вишиванках. Також просимо привезти різні датки на ліцитації, весь дохід з ліцитації призначений на Клуб Сеньйорів.

Члени УНС	одна особа – \$425,	дві особи в кімнаті по \$355
	один вечір за одну особу – \$100,	дві особи в кімнаті по \$82

Не-члени УНС	одна особа – \$475,	дві особи в кімнаті по \$373
	один вечір за одну особу – \$110,	дві особи в кімнаті по \$90

Сам бенкет і програма \$35 від особи.

Просимо реєструватися на Союзівці вчасно. **Тел.: (845) 626-5641**
Зорганізуйте автобуси з вашої місцевості. Контактуйтеся з місцевими клубами сеньйорів. За дальшими інформаціями просимо звертатися до **Оксани Тритяк** на тел.: (973) 292-9800 дод. 3071

Тиждень Клубу Сеньйорів є приємним, цікавим і головно доступним!

ГОСТЯМ РАДІ!

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

20 Year Endowment*

Age/Face Amt	Annual Prem	Total Prem Pd	Pre-paid	Savings
0 for \$10,000	\$349.60 x 20 =	6,992.00	4,574.00	2,418.00
10 for \$10,000	351.20 x 20 =	7,024.00	4,595.00	2,429.00
20 for \$10,000	354.30 x 20 =	7,086.00	4,636.00	2,450.00
0 for \$20,000	699.20 x 20 =	13,984.00	9,149.00	4,835.00
10 for \$20,000	702.40 x 20 =	14,048.00	9,190.00	4,858.00
20 for \$20,000	708.60 x 20 =	14,172.00	9,292.00	4,880.00
*Minimum \$5,000	Issue Age 0—60			

- As a life insurance policy, full face amount is payable to beneficiary during life of the contract
- As an endowment, full face amount is payable to insured at end of contract (after 20 years).
- Cash value accumulation
- Pre-pay and save thousands of dollars!

Available to pre-pay:

- Endowment at age 18
- Twenty Pay Life
- Life paid-up at age 65

2200 Route 10
Post Office Box 280
Parsippany, New Jersey 07054

Phone: 800-253-9862
Fax: 973-292-0900
E-mail: UNA @UNAMEMBER.COM
WWW.UkrainianNationalAssociation.org

YOUR PREMIUM \$\$\$\$\$\$
SUPPORT CHILDRENS
CAMPS, SOYUZIVKA AND
OTHER UNA BENEFITS

Receive full face
amount after 20th
policy anniversary date!

Пам'ятаймо про Голодомор 1932-1933 років в Україні

Реквієм став пам'ятною подією в житті Ізраїлю

Співає Народна артистка України Ніна Матвієнко.

Світлана Глаз

ЄРУСАЛИМ. – В столиці Ізраїлю відбулася прем'єра „Реквієму за померлими з голоду в 1932-1933 роках“ – слова Дмитра Павличка, музика Євгена Станковича, виконавці – Національна заслужена академічна капеля України „Думка“ (хормайстер Євген Савчук) та Єрусалимська симфонічна оркестра. Солисти – Ніна Матвієнко і Тарас Штонда, диригент – Заслужений діяч мистецтв України Володимир Сіренко.

Напередодні прем'єри в Посольстві України в Ізраїлі відбулась прес-конференція, в якій взяли участь міністер

культури та туризму України Василь Вовкун, Д. Павличко, українські історики. Ізраїль став першою країною з п'ятнадцяти, де з ініціативи Президента України Віктора Ющенка відбудуться такі вшанування пам'яті померлих з голоду. Серед них – США, Канада, Бельгія, Австрія, Німеччина. Немає лише Росії.

Прес-конференція, на яку прийшли журналісти кількох ізраїльських російськомовних телекомпаній та газет, проходила... російською мовою, що, на мій погляд, призвело до втрати певної духовності, притаманної лише українській мові. Як тут чужою мовою скажеш:

*Благословенний труд
Для щастя і добра –
Хліботворящий люд
На берегах Дніпра...*

Як донесеш до слухачів весь біль власного серця за мільйони невинно померлих, ненароджених, за сплюндровану землю, за небажання українських політиків і тепер визнати, що Великий голод в Україні був і що він був організований. В. Вовкун теж відчував певну незручність, і коли торкався найбільшого – дитячої смерті – переходив на українську мову. Міністер зокрема сказав:

– Тема Голодомору в Україні в советські часи була забороненою, і я радий, що сьогодні ми можемо про це говорити відверто, маємо можливість записувати свідчення очевидців, і вони про це не бояться розповідати, видавати книги, монографії про голод, а таких уже більше ста. І ось, дякуючи нашому Президентові Вікторові Ющенкові, ми виходимо на міжнародний рівень. Ми хочемо, щоб світ почув правду про найстрашнішу гуманітарну катастрофу, яку спричинив власний уряд проти власного народу – народу України, який завжди жив гордо, гідно, працює. І непокійно, що й стало головною причиною тоталітарного знищення української нації методом голодної смерті в 1932-1933 роках.

Для прем'єри „Реквієму“ ми обрали Ізраїль, де ще живі люди, які пережили катастрофу європейського єврейства. Народ, який сам зазнав такого лиха, повинен зрозуміти горе іншого народу. Доктор історичних

наук, проф. Юрій Шаповалов розповів журналістам про свідчення чужоземних дипломатів, політиків, письменників, які в 1932-1933 роках працювали чи подорожували Україною, а потім написали про це в своїх країнах. Італійський консул у Харкові Серджо Граденіго писав, відвідавши Україну 31 травня 1933 року: „Шляхом безжальних конфіскацій (про які я неодноразово повідомляв) московський уряд влаштував не те, що голод, бо це мало сказати, а повний брак будь-яких засобів до існування“.

На прес-конференції історики продемонстрували таємну інструкцію, видану для істориків Росії з висвітлення Голодомору в Україні. У ній говориться, що добирати приклади потрібно так, аби вони свідчили, що голод був спрямований перш за все проти росіян, які мешкали на території України, а не проти українців.

Про те, як і коли виникла ідея написати „Реквієм“ Д. Павличко:

– Цей твір написаний ще в 1990 році, коли я був готовий сказати людям своє слово про Голодомор. За Геродотом, Господь українському народові скинув з небес лук, а не меч, і лейтмотив цього твору в тому, що український народ був завжди слухняним народом. І те, що трапилося з нацією, – страшна трагедія. Як це могло статися? Двадцять вісім районів родючих земель, оточених советською армією. У 1932-1933 роках були відстріляні всі собаки і коти, аби навіть цим люди не могли врятуватися від голодної смерті. На жаль, були родини, які заради життя старших дітей вбивали

(Закінчення на стор. 12)

Українська жінка на тлі Голодомору

Нижче вміщуємо найістотніші витяги з промови, яку виголосила голова Комітету людських прав, член Конгресової комісії з дослідження Великого голоду в Україні 1932-1933 років Уляна Мазуркевич на Святі Жінок-героїнь.

...Упродовж нашої сумної національної історії українська жінка відігравала велику роль в житті свого народу. Для неї її сім'я та нація були єдиним поняттям, яке охоплювало охорону родини, своїх дітей і також захист своєї нації.

Відомо, що в СРСР інформація про Голодомор в Україні перебувала за сімома замками. Очевидці Голодомору вмирили, а з ними – і жива історія тих страшних подій. Треба було зберегти цю пам'ять. Завдяки патріотичній ініціативі Ігоря Ольшанівського українська діаспора в Америці почала посилене „lobby“ щодо створення Голодової комісії в американському Конгресі.

У 1986 році Конгрес ухвалив рішення створити „United States Commission on the Ukraine Famine“. Мандатом Комісії було збирання всіх даних і відомостей про голод в Україні в 1932-1933 роках. До складу Комісії увійшли два сенатори, п'ять конгресменів, головний хірург США, представник Білого Дому та шестеро публічних членів так комітету, котрий був призначений Конгресом. Я мала велику честь працювати в тій Комісії. Директором її був д-р Джеймс Мейс.

Комісія переслухувала свідків

Голодомору. Ці свідчення відбувалися у федеральних судах по великих містах Америки. У Філадельфії свідчили 57 свідків, які пережили це страхіття. Таким чином Комісія перевела переслухання й інтерв'ю з понад 200 свідками. Було зібрано понад 2,000 сторінок свідчень. Одним з відомих науковців, який свідчив про Голодомор, був американський історик Роберт Конквест, що написав книжку „Жнива смутку“ („Harvest of Despair“).

Голодомор 1932-1933 року – це період з квітня 1932 року до кінця листопада 1933 року. 17 місяців – приблизно 500 днів. Кульмінація Голодомору припала на весну 1933 року. Понад 10 мільйонів було замордовано голодом. Тієї весни щогодини гинуло майже 25 тис. людей. Причиною голоду стала політика сталінського режиму щодо українців – як нації, щодо селян – як класу.

Головною метою штучного голоду був підірив соціальної бази опору українців проти комуністичної влади та забезпечення тоталітарної контролю...

Армія оточила українські міста і залізничні станції. Мешканцям сіл заборонено виїжджати в інші рай-

они України. Заборонено продаж квитків на потяги.

Коли ж чутки про голод пішли поза кордони, Сталін і його кліка відповідали: „Який голод? У нас рай на землі!“. Вантажні потяги, наповнені пшеницею, від'їжджали з України, а вздовж колій лежали гори трупів.

Матері, щоб врятувати своїх дітей, шукали їм притулку. Одна із свідків свідчила, що, кидаючи дітей, казала їм: „Я вас завезу на базар, а ви там стійте. Прийде така добра тітонька. Добра тітонька і добрий дядечко. Вони заберуть вас. І дадуть вам їсти. А як перейде цей голод, то я вас додому заберу“. А діти плачуть: „Мамусю, не кидай нас. Ми не будемо просити їсти“... Очевидці нам свідчили, що коли від голоду щогодини вмирили тисячі людей, тоді на повну потужність працювали фабрики, які переробляли хліб на горілку...

Всі свідки, що пережили Голодомор, засуджують Москву. Одна особа свідчила: „Коли вітер віяв зі сторони Росії, то я махала кулаком і казала: „Ти, проклята Москво, з'їла наших дітей, з'їла наших батьків...“

У червні 1990 року Конгресова комісія прийшла до висновку: голод 1932-1933 років був спланикованим Голодомором проти українського народу...

Голодомор змінив лице України. Понад 10 мільйонів загинуло, це складає о чверть населення, сотні тисячів інтелегенції вивезено до Сибіру. На місці знищених голодом

селян привозили мільйони населення з Росії та Білорусі. Через таке жорстоке переселення змінилася етнічна структура України.

З нагоди 50-ої річниці Голодомору Комісія передала урядові України копії всіх свідчень і всіх документів, пов'язаних з Голодомором. На особливих засіданнях Верховної Ради директор д-р Дж. Мейс, Богдан Федорак і я розповідали про працю комісії і її найголовніший висновок. Тодішній голова Верховної Ради Іван Плющ згадував, що його бабуся розповідала йому про голод. Вибухла гаряча дискусія. Коли голова Комуністичної Партії Петро Симоненко заперечив, кажучи, що голод був природний, бо не було дощу й тому не було врожаю, Дмитро Павличко, виступив і закликав комуністів до відповідальності та засудження Москви за Голодомор.

У листопаді 2006 року Верховна Рада прийняла закон і визнала Голодомор 1932-1933 років геноцидом проти українського народу. Й одним із пунктів подала, що публічне заперечення голоду є наругою над пам'яттю мільйонів жертв Голодомору та приниженням гідності українського народу. Публічне заперечення Голодомору в Україні є адміністративним порушенням і за нього накладається кара.

Сьогодні вклонімся українській жінці чорних часів Голодомору, бо те, що було врятоване від смерті, – її вічна заслуга...

Під Патронатом Посольства України,
Українська Народна Фундація запрошує на

ФЕСТИВАЛЬ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ на **СОЮЗІВЦІ**

10 - 13 липня, 2008 р.

Цілоденні програми і виступи * Забави з оркестрами «ГРІМ» і «ЗАГРАВА» *
Смачні страви * Виставки українського мистецтва і виробів народного промислу *
Ведучий Рон Когут з Канади * Виступи учасників табору ім. Роми Прийми - Богачевської *
Танцювальний гурток «ВОГОНЬ» з Едмонтону * Хор «Думка» * «КЛЮЧ» *
«Бандура Розмова» * Роман Ланкіос ксилофоніст і багато більше.....

...та у програмі - **ВІДОМІ ЗІРКИ УКРАЇНСЬКОЇ ЕСТРАДИ**
Слідкуйте за дальшими інформаціями!

Soyuzivka Heritage Center * 216 Foordmore Rd Kerhonkson NY 12446 * Tel. (845) 626-5641
vendor information (203) 274-5579 * email-soyuzivka@aol.com * www.soyuzivka.com

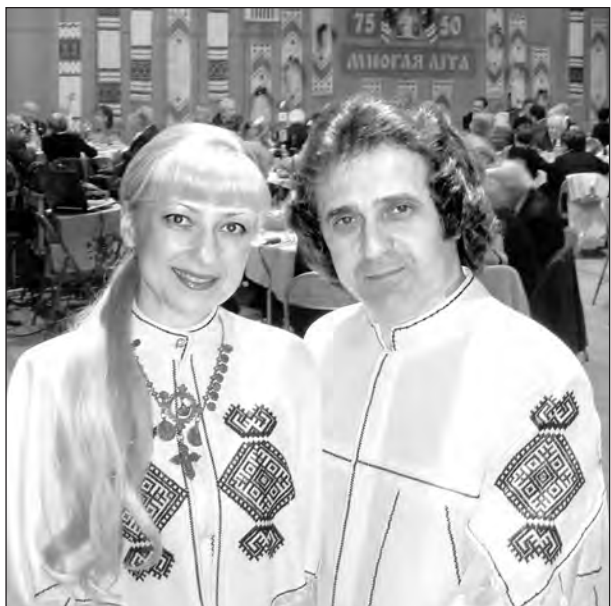
ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Український Нью-Йорк – з любов'ю і пошаною до Патріярха Любомира

Микола Галів

НЮ-ЙОРК. – В суботу, 12 квітня, в аудиторії Академії св. Юра відбулося величне, гідне відзначення 75-річчя від дня народження і 50-річчя невтомної праці в Господньому винограднику Верховного Архієпископа Української Греко-Католицької Церкви Любомира кардинала Гузара – шанованої й улюбленої в нашій громаді особистості, людини, котра на наших очах виростала і формувалася, разом з нами переживала всі обставини еміграційного буття, була попереду нас в незмінно важливій для нашого національного самоусвідомлення і для духовного відродження України церковній ділянці.

Заходами парафії св. Юра і Ділового комітету

Гості з України – члени дуету „Писанка“ Оксана Савчук та Іван Кавацюк.

відбулась ювілейна трапеза, у якій взяли участь Єпископ Стемфордський Павло Хомницький, Владика Василь Лостен, українські дипломати Юрій Крижанівський і Андрій Олефіров, протоігумен Отців-василіян о. Пилип Сандрик, протоігумен Отців-редемптористів о. Василь Іванів, ректор Семінарії у Стемфорді о. д-р Богдан Данило, парох церкви св. о. Юра Вернард Панчук, Сестра Теодозія Луків і сестри-катехитки, президент Світового Конгресу Українців д-р Аскольд Лозинський, члени Дирекції і працівники Української Федеральної кооперативи у Нью-Йорку „Самопоміч“ на чолі з головою д-ром Богданом Кекішем, голова крайової управи Союзу українок Америки Ірина Куровицька, директор Українського Музею Марія Шуст, голова Товариства українців в Америці „Самопоміч“ і Пластової Фундації Богдан Михайлів, директор Академії св. Юра Петро Шишка, представниця Марійської дружини Євгенія Вацик, ветерани колишніх українських військових формацій Олег Лопатинський і Юрій Ференцевич, парафіяни церкви св. Юра, пластуни з загону „Червона Калина“ на чолі з Ігорем Соханом, колишні учні Зальцбурзької гімназії, голова 1-го Відділу Організації Оборони Лемківщини Іван Завада, близькі, приятелі, друзі ювіляра.

Відкриваючи ювілейну трапезу, голова Ділового комітету Микола Галів сказав: „Дякую усім присутній тут великій християнській родині, яка зібралася, щоб разом доземно вклонитися і скласти „Дар любови“ главі нашої Христової Церкви, Патріярхові Любомирові в урочистий момент його ювілеїв. Щойно ми у храмі св. Юра, під час св. Літургії, яку довершив протоігумен о. Пилип Сандрик, при співслужінні о. пароха Вернарда Панчука, щиро

(Закінчення на стор. 17)

Промовляє Єпископ Стемфордський Павло Хомницький.

Українська Національна Федеральна Кредитова Кооператива

Main Office
215 Second Ave
New York, NY
(212) 533-2980

Branches
1678 E 17 Street
Brooklyn, NY
(718) 376-5057
1-866-857-2464

35 Main Street
So. Bound Brook, NJ
(732) 469-9085

691 Roosevelt Ave
Carteret NJ
(732) 802-0480

WWW.UOFCU.ORG

Інтернет-Банкінг

Перевірка балансу
Трансфер коштів між рахунками
Перевірка історії рахунку
Цілодобовий інтернет-доступ до
рахунку

За додатковою інформацією про
інтернет-банкінг звертайтеся до
найближчого від-
ділення нашої
кредитівки.

Телефонуйте
безкоштовно
1-866-859-5848

ПОДОРОЖІ ДО ЛЮРДУ

Стемфордська Епархія Української Католицької Церкви

запрошує на

подорож до Люрду з

Владикою Павлом Хомницьким
та іншими членами духовенства.

**• Тура #1: від 17 до 30 серпня 2008 р.
в Україну та до Люрду.**

Участь візьме Rev. Edward Young;
провідник тури – Квітка Семанишин.

Тура включає: 4 ночі у Львові, 4 ночі у Києві
(святкування Незалежності України) і 4 ночі
в Люрді.
Ціна 3,775 дол., якщо дві особи в кімнаті;
4,483 дол., якщо одна особа в кімнаті.

**• Тура #2: від 21 до 30 серпня 2008 р.
до Риму і Люрду.**

Провідник о. Іван Терлецький.

Тура включає: 4 ночі у Римі і 4 ночі у Люрді.
Ціна 3,172 дол., якщо дві особи в кімнаті;
3,990 дол., якщо одна особа в кімнаті.

Зголошення приймаємо до 12 травня 2008 р.

За дальшими інформаціями просимо звертатися до:

Dunwoodie Travel Bureau,

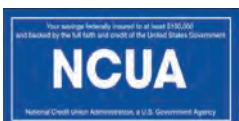
125 Corporate Blvd., Suite 300, Yonkers, NY 10701

Tel.: (914) 969-4200 • (800) 550-4334

e-mail: dunwoodie@vacation.com

Обслуговування української громади
понад 40 років.

„Усе у ваших руках“ – нова кампанія „MoneyGram“

МІНЕАПОЛІС, Мінесота. – „MoneyGram“ – одна з провідних компаній на ринку грошових переказів, надає своїм користувачам потужні можливості, дякуючи новій акції, яку було розпочато у лютому у деяких країнах світу.

У 2006 році компанія „MoneyGram“ провела дослідження на п'яти континентах світу. Було опитано 600 користувачів системи з 22 країн. Компанія ставила за мету краще зрозуміти своїх клієнтів та дізнатися, чого вони очікують від компанії.

Результати опитування вказали компанії необхідні пріоритети щодо розвитку послуг, завдяки яким постійні клієнти отримують стимул знову і знову користуватися послугами компанії. Компанія повністю змінила стиль спілкування з клієнтами в усьому світі.

Для підтримки стратегії повідомлень і маркетингової стратегії компанія уклала угоду з

агенцією „Draftfcb“ в Чикаго, яка і розробила нову, впроваджувану в цей час акцію, девіз якої – „Усе у ваших руках“.

Компанія „MoneyGram“ активно використовує можливості радіо та телебачення, щоб привернути увагу максимальної кількості людей до своєї діяльності.

„MoneyGram International, Inc“ – одна з провідних компаній, яка надає послуги з переказування грошей і є компанією „S&P MidCap 400“. Послуги і продукти, що надаються компанією, включають міжнародні грошові та поштові перекази і вирішення з обробки платежів для фінансових установ та індивідуальних клієнтів. „MoneyGram“ має близько 150 тис. пунктів приймання та видавання грошових переказів у 180 країнах та територіях світу. Щоб отримати більше інформації, завітайте на сайт компанії за адресою: <http://www.moneygram.com>.

Наталія Темнікова

Українська Євангельська церква

закликає:

**Вивчайте Біблію,
живіть за Словом Божим!**

На пожертви нашої громади щотижня на цьому місці ми стисло розповідаємо про кожну з 66 книг Біблії

93. Друга книга царів, 22-23: знайдення Книги закону

Після царів Ізраїлю Манасії та Амона, які повернулися до поклоніння язичницьким богам, став царем Йосія, котрий знову став вшановувати єдиного Бога, як це робив його батько Давид. Цар дав багато грошей на відновлення Храму, під час якого виявили Книгу закону, тобто Біблію. Принесли її до царя і прочитали йому. Дуже сумував Йосія з того приводу, що народ відійшов був від Бога, та й вирішив запитати про дальше життя у пророкиці Хулди. І вона сказала, що Бог прощає Йосії відступництво народу і він не побачить „усього того лиха“, яке спіткає Ізраїль. Тоді цар зібрав усіх провідників народу і перед ними склав присягу на вірність Богові, наказав очистити храм від ідолів і спалити їх за містом, знищити освячені дерева та жертівники Ваала і Астарті, також і викликачів духів померлих. Йосія був добрим царем, але загинув у битві, коли проти народу пішов війною єгипетський фараон Нехо. Царем став його син Єгоахаз, який царював тільки три місяці.

Запрошуємо Вас до Української Євангельської церкви в місті Юніоні, Н. Дж. У нашій церкві проводяться Божі Служби: щонеділі – о 10:30 ранку, а також щосередини – о 7-й годині вечора. Кожної неділі, о 9:30, діють школи з вивчення Біблії – для дорослих і дітей. Щосередини, о 5-й вечора, проводиться роздавання харчів для потребуючих.

Наша адреса: 2208 Stanley Terrace, Union, NJ 07083. На цю адресу можна надсилати запитання з приводу прочитаних переказів Біблії. Телефон: (908) 686-8171. Електронна пошта: ueag@verizon.net

Пастор Володимир Цебуля
Тел.: (908) 591-0800

Реквієм...

(Закінчення зі стор. 9)

молодших...

Мамо, мамо, я скоро помру,
Не рятуйте мене, не треба.
Не рійте ні брата мого,

ні сестру,
Бо не впусти́ть нас
боя на небо...

– Ми повинні сказати правду світові про Голодомор, – завершив свій виступ Д. Павличко, – бо це потрібно, перш за все, нам, українцям.

Один з телеоператорів підійшов до мене після прес-конференції з запитанням: „Невже це було насправді?“

Мені пригадалася розповідь криворізького композитора, а нині жителя Єрусалиму Михайла Бендикова про концерт в одному з районів Дніпропетровщини.

– Співаємо українську пісню, а зала не реагує, співаємо другу – те ж саме. Виходжу до залі і запитую, чи ми погано співаємо? А вони кажуть: ми українські пісні не розуміємо, бо усе наше село переселено сюди з Росії.

Ізраїльським журналістам не було зрозуміло, чому Україна висуває претензії до Росії і домагається всесвітнього визнання Голодомору геноцидом української нації. Мені

сподобалась поміркована відповідь В. Вовкуна:

– Ми нікому не висуваємо претензій, ми лише хочемо, щоб і в Росії зрозуміли наше лихо, щоб і в Росії зрозуміли, що ми країна, яка має право на власну історію, власну думку, власну гідність.

Увечері неперевершена Ніна Матвієнко з її умінням співати серцем, голосила як Ярославна:

Як серце моє навіки засне,
Не вбивайтеся з горя, нене,
Покладіть біля вишні
в садочку мене
І лягайте самі біля мене...

І злетів той спів-молитва, спів-благання, спів-туга до ізраїльського неба мільйонами голосів померлих з голоду українських дітей, і скотилися сльози не лише з жіночих очей. Висока поезія, урочисто-жалібна мелодія, виконані такими корифеями співу, як капеля „Думка“, Н. Матвієнко, Т. Штонда, читання тексту за кадром – Богдан Ступка – все це і стало складовою реквієму.

Боже великий, всевладний,
Яви нам свою могуть.
Дай розпізнати правду,
Праведників не забудь...

Реквієм став пам'ятною подією в культурному житті Ізраїлю.

Український Освітньо-Культурний Центр
у Філадельфії
Продюсер-Алекс Гутмахер

До Дня Матері
представляє

11 травня, у неділю, о 3-ій год. по полудні
вечір-спогад

“Незабутня Квітка”

присвячений співаці

Квітці Цісик
(1953-1998)

У програмі беруть участь:

Ведуча - **Світлана Махно**
Заслужена артистка України **Людмила Фесенко**
Соліст ансамблю “Смерічка” **Давид Степановський**
Скрипаль-віртуоз **Валерій Жмуд**
Акордеоніст **Роман Костанкович**

Квитки можна придбати
у Українському Освітньо-Культурному Центрі
та у кредитивці “Самопоміч”

Довідки за телефоном
(215) 663-1166

Ukrainian Educational and Cultural Center
700 Cedar Road
Jenkintown, PA 19046

КОРИСТУЙТЕСЯ ЕЛЕКТРОННИМИ АРХІВАМИ

„СВОБОДИ“

www.svoboda-news.com

„УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВІКА“

www.ukrweekly.com

ЧУДОВІ СЕЗОННІ ЗНИЖКИ ЯКРАЗ ВЧАСНО ДЛЯ ВЕСНИ.

Користуйтеся послугами «Вестерн Юніон» для надсилання грошей в Україну. Кожного разу, надсилаючи гроші через «Вестерн Юніон» з використанням послуг миттєвого переказу «Money-in-Minutes»¹ або вручення грошей протягом 48 годин з пункту обслуговування, що є учасником цієї програми, ви заощадите 2 долари від вартості відправки грошового переказу, якщо зазначите пільговий код SPRING. При цьому ваша сім'я отримає гроші в одному з наших зручно розташованих пунктів обслуговування!

Щоб надіслати гроші, просто відвідайте пункт обслуговування, що є учасником цієї програми, сьогодні!

1-800-799-6882

Ми розмовляємо українською мовою

\$2 ЗНИЖКА ПРИ ВІДПРАВЦІ
ГРОШОВОГО ПЕРЕКАЗУ,
з пільговим кодом "SPRING"

СУМА	MONEY-IN-MINUTES Пільгова вартість переказу*	48-ГОДИН Пільгова вартість переказу*
\$0.01 - \$100	\$8.99	\$5.99
\$100.01 - \$200	\$10.99	\$7.99
\$200.01 - \$300	\$11.99	\$8.99
\$300.01 - \$400	\$13.99	\$10.99
\$400.01 - \$500	\$18.99	\$12.99

ПОСПІШАЙТЕ! ПРОПОЗИЦІЯ ДІЄ ДО 31 ТРАВНЯ!

ПОСЛУГИ «ВЕСТЕРН ЮНІОН» Є
ДОСТУПНИМИ В БАГАТЬОХ ПУНКТАХ
ОБСЛУГОВУВАННЯ, ВКЛЮЧАЮЧИ

UKRAINIAN NATIONAL FCU
1678 E 17 TH ST.
BROOKLYN, NY 11229

UKRAINIAN ORTHODOX FCU
215 SECOND AVE.
NEW YORK, NY 10003

ELISSA SHIPPING
2403 65TH ST.
BROOKLYN, NY 11204

POLARUS AGENCY
711 ROUTE 17M
MONROE, NY 11375

*ОКРІМ ПЛАТИ ЗА ПЕРЕКАЗ, «ВЕСТЕРН ЮНІОН» ТАКОЖ ЗАРОБЛЯЄ ГРОШІ ПРИ ОБМІНІ ВАШИХ ДОЛАРІВ НА ІНОЗЕМНУ ВАЛЮТУ. Знижка на 2 долари чинна для вашого миттєвого переказу грошей іншій особі «Money in Minutes» або переказу грошей через «Вестерн Юніон» протягом 48 годин з пункту обслуговування в США, що є учасником цієї програми, до усіх країн бувшого СРСР. Ліміт: один пільговий код на переказ. Не чинний для переказу грошей в сумі 200 доларів або менше протягом 48 годин. Не поєднується з будь-якою іншою пропозицією, за винятком переказу грошей через «Вестерн Юніон» з долученням купону залягодження конфлікту. Не підлягає обміну на готівку. Термін дії цієї програми спливає 31 травня 2008 р. Плата за перекази, наведена вище, не застосовується для переказів до Литви, Латвії та Естонії. ¹Наявність фондів для виплати переказів залежить від умов та термінів надання послуг, включаючи робочі часи пункту обслуговування та різницю в часових зонах. Див. обмеження в формі надсилання переказу. Western Union Financial Services, Inc. є установою для грошових переказів, що отримала ліцензію від Банківського Департаменту штату Нью-Йорк. © 2008 Western Union Holdings, Inc. Всі права захищені.

Soyuzivka Heritage Center 2008 Summer Programs

Memorial Day Weekend: Kino-Q Film Festival, Music with Mathew Dubas, Zabava with Hrim, and Zuki and Friends! **May 23-26**

Seniors Week: Come meet old friends and make new ones! **June 8-13**

4th of July Weekend: Celebrate with friends, family, dancing, and fun! **July 4-6**

Cultural Festival: Ukrainian delicacies, stage performances and exhibits! **July 10-13**

Miss Soyuzivka: Witness the crowning of Miss Soyuzivka 2009! **August 9**

Labor Day Weekend: Say Farewell to summer! **August 29-September 1**

Tennis Camp

Ages 10-18

\$675 UNA Member

\$725 Non member

Intensive ten day instruction and competitive play directed by George Sawchak. Limited to 45 participants.

June 22-July 3

Exploration Day Camp

Ages 7-10

\$150 per week, per child

\$25 per day, per child

Five hours of fun-filled outdoor activities.

Session 1: June 23-June 27

Session 2: June 30-July 4

Tabir Ptashat

A Plast day camp for little campers.

Session 1: June 22-June 28

Session 2: June 29-July 5

Bandura Camp

5 days of professional bandura instruction by Ukrainian bandurists from Lviv.

July 7-11

Ukrainian Heritage Day Camp

Ages 4-7

\$160 per child staying on premises

\$200 per child staying off premises

Day camp program designed to instill a love for our Ukrainian Heritage through song, dance, arts and crafts

Session 1: July 13-July 18

Session 2: July 20-July 25

Roma Pryma Bohachevsky Ukrainian Dance Workshop

Ages 16 & up

\$950 UNA Member

\$1000 Non Member

Vigorous two week dance training for intermediate and advanced dancers, culminating with performances on stage at our festival.

June 29-July 13

Discovery Camp

Ages 8-15

\$400 UNA Member

\$450 Non Member

Sleep away camp filled with outdoor activities, sports, arts and crafts designed to enhance the Ukrainian cultural experience.

Week: July 13-19

Scuba Diving Course

Ages 12-Adult

\$400 per person

Students will complete confined and open water requirements for PADI open water certification.

Classes are given by George Hanushevsky, scuba diver instructor.

Week 1: July 13-July 19

Week 2: July 20-July 26

Ukrainian "Sitch" Sports Camp

Ages 6-18

\$390 per session per camper

\$190 for commuters or day campers

39th Annual Ukrainian "SITCH" Sports Camp, run by the Ukrainian Sitch Sports School.

This camp will focus on soccer, volleyball, swimming and tennis.

Contact Marika Bokalo at (908) 851-0617.

Session 1: July 20-July 26

Session 2: July 27-August 2

Roma Pryma Bohachevsky Ukrainian Dance Camp

Ages 8-16

\$950 UNA Member

\$1000 Non Member

Directed by Ania Bohachevsky-Lonkevych, daughter of Roma Pryma Bohachevsky.

Expert instruction for beginner, intermediate and advanced dancers.

Each camp ends with a grand recital!

Session 1: July 20-August 2

Session 2: August 3-16

For more information & camp applications call:

845-626-5641

or check out our website:

www.Soyuzivka.com

Українці Філадельфії – в Генеральному консульстві України

Д-р Олександр Лужницький робить дарчі написи на своїй книзі.

НЮ-ЙОРК. – 23 квітня в Генеральному консульстві України відбулись представлення книги д-ра Олександра Лужницького „Ukrainians of Greater Philadelphia“ („Українці великої Філадельфії“) і виставка „Шлях до Незалежності“ Комітету оборони національних і людських прав в Україні, який був утворений у Філадельфії в 1974 році як Комітет в обороні Валентина Мороза.

Зустріч відкрив Генеральний консул України Микола Кириченко, який розповів про українську громаду Філадельфії, де діє понад 40 громадських організацій. В місті проживає понад 30 тис. українців, а в штаті Пенсильванія – понад 130 тис.

Про діяльність комітету – найстарішої організації такого напрямку у США – розповіла його президент Уляна Мазуркевич, а Уляна Процюк представила д-ра О. Лужницького і повідомила, що дохід від продажу його книжки призначений на допомогу українським сиротам у Бразилії.

Д-р О. Лужницький у свої промові підкреслив гостинність Америки щодо емігрантів з України, охарактеризував кожну з

чотирьох хвиль еміграції і докладно зупинився на історії і значенні книги-фотоальбому, який видав за свої кошти найбільше у Північній Америці видавництво „Аркадія“. На 128 сторінках книги представлені оригінальні фотографії з життя українців і розповіді на теми зображеного. Видавництво вже уклало угоду з д-ром О. Лужницьким про видання його другої книги „Ukrainians of Greater Delaware Valley“.

Після презентації книги учасники зустрічі оглянули виставку, на якій були представлені фотографії,

Фрагмент виставки: листи з США до політ'язнів, повернуті владою СРСР (вгорі), викривальні статті в „Українському тижневику“ УНСоюзу.

Учасники зустрічі (зліва) Уляна Мазуркевич, д-р Олександр Лужницький, Генеральний консул Микола Кириченко, Уляна Процюк.

листи, офіційні документи, газетні статті, які розповіли історію акцій в обороні політичних в'язнів Валентина Мороза, Василя Стуса, Левка Лук'яненка, Степана Хмари, зустрічі з подружжям Миколи і Раїси Руденків, Михайлом Горинем

і В'ячеславом Чорноволом, поетом Дмитром Павличком, свідчення в Конгресі США про порушення прав людини в Україні за часів СРСР, інші пам'ятні події.

Левко Хмельковський

Вице-консул Наталя Костенко і ветеран українського летунства Микола Кравець оглядають виставку.

2200 Route 10 West, Suite 104
Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

International Trade, LTD
e-mail: roxolanalt@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ ДО УКРАЇНИ:

МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте безкоштовно: 1-888-725-8665
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталогу.
- Медикаменти на замовлення до України.

* Додаткова оплата за доставку Існують певні обмеження.

Додаткова оплата за доставку – \$10 – Західна Україна; \$15 – Східна Україна
Тел.: (973)538-3888 • Fax: (973)538-3899

Roxolana Travel

- У нас можна замовити авіаквитки будь-яких авіакомпаній до більшості європейських країн.
- Візові послуги в Україну (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на літовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

Roxolana Money Service

****Нові найнижчі ціни****

В Україні:	ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ		
\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20	
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20	
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50	
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50	

Маємо ліцензію на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни.
• Доставка \$11 за кожне замовлення

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталогу
вміст пакунку: борошно – 20 ф., гречка – 10 ф., олія – 1 галон, тушонка – 3 ф., сальмі – 3 ф., родзинки – 3 ф., дріжджі – 1 ф., кава в зернах – 2 ф., шоколад – 2 плитки.
Ціна \$ 99 за 51 ф.

КОМІТЕТ ФЕСТИВАЛЮ ЦЕРКВИ св. ЮРА в НЮ-ЙОРКУ

запрошує на

УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ 2008

У програмі:

- смачні українські страви • танці • музика
- мистецькі вироби та багато більше

п'ятниця, 16 травня – від год. 4 по пол. до 11 год. веч.
субота, 17 травня – від год. 11 ранку до 11 год. веч.
неділя, 18 травня – від год. 1 до 5 по пол.

East 7th Street
between 2nd and 3rd Avenues, New York, NY
(212) 674-1615

Подумайте про завтра вже сьогодні!

**Відкрийте рахунок ІРА,
щоб забезпечити своє
майбутнє без турбот.**

4.08% АРУ*

Пенсійні рахунки є забезпечені до 250,000 тис. доларів Державною Адміністрацією Кредитових Спілок - NCUA.

На вас чекає професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

**Федеральна Кредитова Кооператива
САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК**

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251

КЕРГОНКСОН:

6325 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

ЮНІОНДЕЙЛ:

226 Uniondale Ave,
Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097

АСТОРИЯ:

32-01 31st
Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458

ЛІНДІНГІРСТ:

225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
Info@selfrelianceny.org

ІНТЕРНЕТ:
www.selfrelianceny.org

Поза Нью Йорком дзвоніть безкоштовно:
1-888-SELFREL

Your savings federally insured to at least \$100,000 and backed by the full faith
and credit of the United States government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

***АРУ - Відсотки у річному відношенні, можуть бути змінені без попередження.**

Український...

(Закінчення зі стор. 11)

молилися за здоров'я Патріярха Любомира. А тепер на хвилинку забудьмо наші швидкоплинні будні і перенесімося у недалеке минуле, щоб виразніше побачити сучасне і майбутнє. Пригадаймо час, коли ми неустанно молились „Боже, нам волю подай...“, коли Українська Греко-Католицька Церква жорстоко переслідувалася в Україні Ми, як українська нація, майже також не існували. Сьогодні, ми є свідками, як воскресла наша Церква і наша Україна. Ті, що виростили і формувались серед нас як провідні особистості релігійно-церковного життя, повернулись до княжо-го Львова, а через Львів – до престольного Києва, де виростає символ нашої духовної єдності – Патріярший собор Воскресіння Христового. У Львові постав впливовий богословсько-науковий осередок – Український Католицький університет. Це ті неспроможні і ще не оцінені здобутки початку ХХІ ст., які засвідчують конструктивну роль української діаспори“.

Парох о. В. Панчук сказав кілька глибоких богословських думок, присвячених Патріярхові Любомирові, провів молитву і попросив Владику Павла поблагословити Божі дари трапези. Ведучий М. Галів проголосив тост за здоров'я ювіляра, присутні дружно підхопили „На многая і благая літа“.

Владика Павло виголосив святову промову, накресливши силу еткту Патріярха Любомира як вели-

кого сучасного богослова, до голосу якого прислухаються не тільки свої вірні, але й православні, не тільки українці, але й чужинці, не тільки старша генерація, але й молодь.

Зокрема Владика Павло сказав: „Патріярх Любомир відважно повернув центр Української Католицької Церкви до престольного Києва, колись східноєвропейського християнства. Цей почин Патріярха викликає повне зрозуміння не тільки серед українців, але і серед чужинців. Ось яскравий приклад – від Римо-Католицької дієцезії на Лонг-Айленді, від Віліяма Мирфі я одержав 100 тис. дол на будову Патріяршого собору у Києві“. Цю радісну вістку присутні прийняли рясними оплесками.

Тепло привітали ювіляра представники України. Ю. Крижанівський прочитав листа від Посла до ООН Юрія Сергеева, а консул А. Олефіров склав привіт від імені Генерального консула Миколи Кириченка. Д-р А. Лозинський вітав від Світового Конгресу Українців, І. Сохан – від пластового загону „Червона Калина“.

Зворушливим був момент, коли о. Іван Мазурик висвітлив на екрані Патріярха Любомира, й учасники почули його голос: „Ви мене чуєте і бачите, а я хоч Вас не бачу, дякую, що прийшли і вшанували мої ювілейні дати...“. Згодом о. Іван також продемонстрував знімки, з поясненнями Патріярха Любомира, Владики Богдана Дзюраха й інших про те, як починалась будова Патріяршого собору у Києві, на лівому березі Дніпра.

Ведучий М. Галів оголосив про

пожертви, котрі склали „Дар любови“ для Патріярха Любомира: Борис Галаган і подружжя Володимира та Стефан Сливозькі пожертвували по 10 тис. дол., Марія та Юліан Бачинські – 3 тис. дол., дві пожертви по 5 тис. надійшли анонімно, д-р Б. Кекіш від Української Федеральної кредитівки „Самопоміч“ у Нью-Йорку передав чек на суму 50 тис. дол. Далі йшли менші пожертви. Всі вони будуть окремо оголошені у пресі.

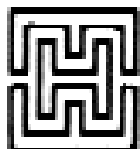
Якщо хтось бажав би долучитись до кола жертводавців, можна пожертви посилати на адресу: St. George UC Church, 30 E. 7 St., New York, NY 10003, чеки виписувати на: „St. George UCC – Sobor“. О. Кизик подав, що загальна сума пожертв становить 121,415 дол.

У мистецькій частині ювілейної трапези Мирослава Роздольська представила мистців з України – дуєт „Писанка“ – Оксану Савчук та Івана Кавацюка, які виконали низку українських пісень.

На закінчення ведучий подякував усім, що прийшли вшанувати Главу нашої Церкви Патріярха Любомира і заспівати йому „Многая літа“. Кінцеву молитву провів протоігумен о. П. Сандрик.

Виступає д-р Богдан Кекіш.

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в АМЕРИЦІ

запрошує на

доповідь

д-ра

МАРКА АНДРЕЙЧИКА

(Колумбійський університет)

Нові риси інтелектуалів в українській літературі пост-радянського періоду

в суботу, 10 травня 2008 р.

о 5-й год. по пол.

в будинку НТШ

63 Fourth Ave. (між 9-ою і 10-ою вулицями)

New York, NY 10003

Diaspora
ENTERPRISES, INC.

1914 Pine Street
Philadelphia, PA 19103

Ukraine 2008 Tours

CASTLES and PLACES

Frozen in time for hundreds of years

Olesko, Zolochiv, Pidhirtsi, Lutsk, Ostroh, Zbarazh, Zhovkva, Kremenets, Khotyn, Kamyanets-Podilsky, Uzhhorod, Mukachevo, Shoenborn palace in Chynadijevo, Pototsky palace in Lviv.

You are on your way to explore the architectural treasures of Lviv, Lutsk, Iv.-Frankivsk, Yaremche, Uzhhorod, Chernivtsi — a city of imposing Hapsburg architecture.

June 24 — July 4 (11 days) • COST: \$3,450

SEVEN WONDERS OF UKRAINE

As compiled by Verkhovna Rada

St. Sophia, Pecherska Lavra, Khortytsya, Sofiyivka (Uman), Khersones Tavriysky (Crimea), Khotyn & Kamyanets-Podilsky Setting for old IVANHOE movie.

Discover and explore the magnificent sights of Kyiv, Zaporizhzhia, Uman, Yalta (Bakhchisarai), Lviv — a UNESCO heritage city.

July 15-29 (15 days) • COST: \$4,350

HISTORIC UKRAINE

We pay homage to the youth who fought and died in the Battle of Kruty

Bykivnia, Kruty, Baturyn, Konotop, Chernihiv. *We pray for the victims of HOLODOMOR at St. Michael's Sobor and MHAR — most beautiful and moving memorial*

The past springs to life as we retrace the historic sites of Kyiv, Poltava, Chernihiv, Cherkasy, Chyhyryn, Subotiv, Moryntsi, Kyrylivka, Uman.

July 31 — August 14 (15 days) • COST: \$3,670

CULTURAL UKRAINE

A look at the daily activities of Kyiv Mohyla Academy, Ostroh Academy, Ukrainian Catholic University in Lviv, NTSHA in Lviv, MAMAY Museum in Kyiv, Zankovetska Museum, Trypillia Museum, Beer Museum in Lviv.

Celebrate the enchanting beauty and rich cultural heritage of Kyiv, Poltava-Reshetylivka, Iv.-Frankivsk-Yaremche, Ostroh, Lutsk, Kamyanets-Podilsky — Khotyn.

We lay flowers in memorial to victims of HOLODOMOR at St. Michael's Sobor and MHAR — an impressive and touching memorial.

Aug. 21 — Sept. 4; Sept. 9-23 • COST: \$2,975

(215) 732-3732 • 1 (800) 810-5799

ЗУСТРІЧ СТУДЕНТІВ ГІМНАЗІЙ

БЕРТХЕСґАДЕН, КАРЛЬСФЕЛЬД, ЛЯНДСГУТ І РЕҒЕНСБУРґ

Запрошуємо студентів інших гімназій

(БАВАРІЯ 1945 – 1950)

СОЮЗІВКА

від 8 до 10 вересня 2008 р.

За інформаціями звертатись до членів Організаційного Комітету:

Бертхесґаден: ЯРОСЛАВ САЛДАН – (416) 231-3809
ysaldan@yahoo.com

Карльсфельд: ПЕТРО КРУЛЬ – (301) 434-6075
pkrul@comcast.net

Ляндсгут: АЛЕКСАНДЕР СЛОНЕВСЬКИЙ – (301) 695-6343
slonear@verizon.net

РеҒенсбург: ОЛЕНА СОХАН – (201) 391-2581
Координатор зустрічі: ІГОР СОХАН – (201) 391-2581
isochan@optonline.net

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

VISA® картки для студентів

Без
перевірки
прибутків!

Для студентів яким
виповнилося 18 років

Самопоміч
Українсько-Американська Федеральна Кредитова Спілка

Selfreliance
Where Your Money Works for You!
Selfreliance.Com

2332 W. Chicago Ave, Chicago IL, 773-328-7500
5000 N. Cumberland Ave, Chicago, IL 773-589-0077
761 S. Benton Street, Palatine, IL 847-359-5911

300 E. Army Trail, Bloomingdale, IL 630-307-0079
8410 W. 131st Street, Palos Park, IL 708-923-1912
8624 White Oak Street, Munster, IN 219-838-5300

734 Sandford Ave. Newark, NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City, NJ 201-795-4061
2200 Rte 10W Parsippany, NJ 973-451-0200

Тільки для нових і теперішніх членів, Молодші студенти вносять аплікацію із гарантором

**Full
Financial
Services**

NCUA
National Credit Union Administration, U.S. Government Agency

**EQUAL HOUSING
LENDER**

**CO-OP
NETWORK**

„Вражає розкутість художнього мислення...”

НЮ-ЙОРК. – 13 квітня в Українській Вільній Академії Наук (УВАН) відбулася презентація монографії „Міртала Пилипенко. Скульптор і поет“, виданої у Львові минулого року з ініціативи УВАН.

Міртала Пилипенко – американська скульпторка і поетеса українського походження, член Спільки письменників України, член-кореспондент УВАН. Мешкає в штаті Арізона. В Америці відома за своїм мистецьким псевдом „Міртала“.

Героїню книги представив президент УВАН д-р Альберт Кіпа, а зі змістом монографії – до речі, бездоганно виданої з поліграфічного погляду – докладно і дуже цікаво ознайомила її редактор, професор Мишигенського університету, доктор філології Ася Гумецька.

В книзі – п'ять розділів: „Життєвий шлях“, „Скульптура“, „Поезія“, „Творчий процес“, „Статті та рецензії“. В кінці подана бібліографія рецензій трьома мовами та інша інформація.

Сьогодні творчість Міртали вже відома і в Україні, де з 1991 року відбулось вісім її персональних виставок в різних містах. Також у восьми мистецьких та навчальних установах зберігаються нині її колекції, подаровані автором Україні. Головна з них, що складається з 24 скульптур щороку виставляється в Українському Домі Києва.

Міртала та її сестра Ася Гумецька – доньки відомого в Україні письменника та громадського діяча, засновника Спільки селянських письменників „Плуг“

(1920-ті роки), С. Пилипенка та Т. Кардиналовської – перекладача, викладача, автора споминів „Невідступне минуле“. У 1933 році С. Пилипенка арештували, як „ворога народу“. Як виявилось потім, він помер від туртур в застінках НКВД. Його дружину Т. Кардиналовську з двома дітьми вислали за межі України у місто Калінін (Твер). Перед війною вони нелегально повернулись в Україну. Під час війни Мірталу разом з матір'ю та сестрою Асею німці вивезли в Німеччину, як оstarбайтерів. Після війни родина емігрувала до США.

Художню освіту Міртала отримала в мистецькій школі при Бостонському Музеї мистецтв, в класі скульптури (1957). Як талановита випускниця отримала стипендію для продовження художньої освіти в Парижі. Далі – навчання в Тафтському університеті (Масачусетс), де отримала бакалаврат з мистецтва. Зайнялась скульптурою, віднайшовши власний стиль, що й спричинило унікальність її творчості.

В кінці 1960-их років несподівано до неї завітала і поетична муза. Перша її збірка російськомовних віршів вийшла в 1972 році. Українською мовою видано три збірки. Харківська збірка „Шлях до себе“ (1996) – це вірші трьома мовами: українською (в перекладі Асі Гумецької), російською та англійською.

Вислідом творчих пошуків і надхнення Міртала є цілком новий жанр – мандал. Це поменшені до розміру 15 см скульптури

філософського змісту – „Шлях до себе“, „Зустріч зі своїм вищим Я“, „Джерело“ та ін. і не менш промовисті скульптури у вигляді кулонів.

У творчому доробку Міртали є й реалістичні портрети. Крім того, вона є автором сценаріїв та режисером трьох відеофільмів – „Мандалі“, „Поезія в бронзі – Інтерв'ю“, „Шлях до себе“, відеорядом яких є її скульптури, а звукорядом – вірші в авторському виконанні та нею ж підібрана світова клясична та українська музика.

Синтетична творчість Міртали вийшла на театральну сцену. Створено дві театральні вистави: „Світло і тінь“ та Концерт „Втілені думки“. На екрані – скульптура, через голосник – музика і слова її віршів. А танцюристи своєю мовою втілювали ту ідею, яка звучить в музиці її бронзи.

Вірші Міртали надихнули в Україні композитора Генадія Володька написати музику до циклу її віршів. В результаті маємо компактний диск „Квітневі трелі“. Прекрасними піснями зазвучали 15 її поезій.

У 1973 році мати мисткині Т. Кардиналовська привезла у Харків, у дарунок Спільці письменників, у скульптурний портрет С. Пилипенка роботи Міртали. В 1991 році відбулись перші персональні виставки скульптур Міртали у Львові, Харкові, Києві, викликавши зливу дуже прихильних відгуків, деякі з них вміщено у монографії. Як приклад: „Ваші роботи збагачують, кличуть до високої духовності, глибини, вчать відкривати серце красі, добру, багатству світу...”

В 1998 році Міртала взяла участь у третьому турі конкурсу в Україні на кращий монумент Незалежності в Києві. Тоді поштовхом до цієї участі послужив відгук на виставку творів Міртали в Українському Домі кореспондента газети „Вільна Думка“ (Австралія) Анатолія Михайленка: „Вражає розкутість художнього мислення, алегоричність і багатопляновість, незакомплексованість. Її скульптури ніби підказують: ось де треба шукати напрямки для проекту

Обкладинка монографії „Міртала Пилипенко“.

Твори Міртали на презентації книги.

монумента Незалежності...”

Алегорія проекту така: полум'я разом з лелекою – це Тризуб. Лелека – традиційний символ української людини. Коло навкруг умовного тризуба – це соняшник – національна квітка, символ Сонця. З отворів бронзового „полум'я“ палахкотить „живий“ вогонь з підведених газових труб. Ідея: Україна, що відродилася, як Фенікс з попелу.

Монумент стоятиме на території Харківської академії міського господарства, де діє музей С. Пилипенка і де відбуваються також міські громадські заходи. Ректор академії Леонід Шутенко – справжній патріот і великий ентузіаст втілення цієї ідеї. Але коштів, як майже завжди, не вистачає. Для бажаючих допомогти число рахунку подано в розміщеному нижче оголошенні.

Лідія Корсун

Якщо Ви недавно приїхали до Америки, не маєте достатнього досвіду у банківських справах, потребуєте почати кредитну історію,

не хвилюйтеся – у Вас є куди звернутися!

УКРАЇНЬСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“ НЮ-ІНГЛАНД

запрошує до членства.

Ми віддано служимо українській громаді від 1959 року:

Виплачуємо добрі відсотки на звичайні ощадності конту та „Money market“.
Надаємо позички та „VISA“ кредитові картки на вигідних умовах.
Надаємо „ATM“ картки для зручності користування чековим контом.
Утримуємо пенсійні конту „IRA“ на високих відсотках.
Видаємо різного роду сертифікати з високими ратами.
Висилаємо гроші в Україну та інші країни.
Надаємо безкоштовне життєве забезпечення до 2,000 дол.

Надаємо нотаріальні послуги.

Чекаємо на Вас у головному офісі за адресою:

21 SILAS DEANE HIGHWAY, WETHERSFIELD, CT 06109
(860)296-4714 • (800)405-4714 • FAX (860) 296-3499

та у філіях:

103 NORTH ELM STREET, WESTFIELD, MA 01085
(413) 568-4948 • FAX (413) 568-4747

270 BROAD STREET • NEW BRITAIN, CT 06053
(860) 801-6095 • FAX (860) 801-6120

Уважні, досвідчені працівники
допоможуть відповісти на всі Ваші питання.

Фенікс-відродження, тризуб-у формі полум'я і лелеки, лелека – традиційний символ української людини.

Фрагмент архітектурного плану спорудження скульптури в Харкові.

Для благодійної допомоги на встановлення скульптури

Міртали Пилипенко в Україні
внески (чеки) пересилати на

рахунок № 37631- 00

в банку „Самопоміч“ в Нью-Йорку
з поміткою „For sculpture „Ukraine-Phoenix“

на адресу:

Self Reliance (NY) Federal Credit Union
Astoria Branch, 32-01 31 Ave., Astoria, NY 11106

Пересилка можлива з будь-якого штату США
чи інших країн.

Для додаткових інформацій звертатись до
Асі Гумецької тел.: 1-734-971-6617

Тел. Міртали для запитань: 1-928-649-3908

Приблизна вартість спорудження
монументу – 60,000 дол.

Дев'ять років на чолі Союзу Українок Америки

Як відомо, 20 лютого голова Наглядової ради Міжнародного благодійного фонду „Україна-3000“ Катерина Ющенко під час відкриття у Вашингтоні виставки „Страчені голодом: невідомий геноцид українців“ вручила державні нагороди України грома-

дянам США, які зробили вагомий внесок у поширення у світі правди про Голодомор в Україні 1932-1933 років. Орден Княгині Ольги III ступеня було вручено голові Союзу Українок Америки (СУА) Ірині Куровицькій. З нею мала розмову Лідія Баб'юк.

– З якими почуттями Ви сприйняли нагороду?

– Я подумала, що ця нагорода належить не тільки мені, а всім жінкам з Союзу Українок Америки. Але я першою знайшла архіви СУА 1930-их років з матеріалами про Голодомор і висвітлила їх в Українській Вільній Академії Наук під час вшанування 70-ої річниці Великого Голоду в Україні. Ці матеріали свідчать про велику працю союзниць тих років, які поширювали серед американців правду про Голодомор, як спляновану акцію сталінського режиму, як геноцид української нації. Такі цінні матеріали не могли лежати в архіві, про них мусів знати світ.

Разом з редактором журналу „Наше життя“ Іреною Чабан ми присвятили листопадове число журналу за 2003 рік темі Голодомору і надрукували архівні матеріали СУА 1930-их років. Видання спонзорувала Федеральна кредитова кооператива „Самопоміч“ в Нью-Йорку. Впевнена, що він розійшовся по цілому світі, бо при кожній нагоді я використовувала журнал з матеріалами про Голодомор.

Я належу до Міжнародного комітету гостинності в ООН від 1982 року, то на кожне прийняття приносила наш журнал і роздавала його людям. Пам'ятаю, як вручала його Генеральному секретареві ООН Кофі Анану, багатьом дипломатам.

Ірина Куровицька (третя зліва) на святкуванні 5-річчя першого лету „Аеросвіту“ з Києва до Нью-Йорку. Поруч з нею (зліва) Посол України до ООН Юрій Сергєєв, президент УНСоюзу Стефан Качарай, дружина Ю. Сергєєва – Наталія. Фото: Л. Хм.

СУА спонзорує переклад англійською мовою книги „Свіча пам'яті“ Валентини Борисенко, професора Київського Національного університету ім. Тараса Шевченка. Це свідчення очевидців Голодомору з різних регіонів України. Така книжка потрібна в Америці, щоб діти знали правдиву історію України. До листопада цього року книжка побачить світ.

– Ви очолювали СУА останні дев'ять років. Що, на Вашу думку,

є найбільшим досягненням СУА за цей час?

– Перш за все, відкрився Український музей в Нью-Йорку. Я була свідком усіх переживань, пов'язаних з його будівництвом. Мені випала честь відкривати в ньому першу виставку робіт відомого скульптора Олександра Архипенка. Другим важливим моментом було відновлення приміщення СУА – тепер ми маємо свою власну домівку і мистецьку галерею. Третім досягненням є видання журналу „Наше життя“, присвячене Голодомору 1932-1933 років в Україні. Ми урочисто відзначили 60-ліття журналу, який є візитною карткою СУА в усьому світі. Ми вшанували 40-ліття стипендійної акції СУА, видали знайдені в архівах Празької бібліотеки рукописи листів Лесі Українки під назвою „Листи так довго йдуть“.

– Чи змінилася організація за ці роки і як?

– Так, змінилася. До нас прибувають нові членки, в основному – з „четвертої хвилі“. Деякі з них творять нові відділи СУА, деякі впливають в існуючі. Міняються методи праці, але ціль організації залишається незмінною.

Завдяки електронній пошті комунікація між членками СУА є тіснішою. Інтернет зблизив нас. Подаю електронну адресу СУА: unwla@unwla.org. Сторінка в інтернеті: www.unwla.org.

Усі дев'ять років ми тісно співпрацювали з українським урядом. СУА став членом Української

Всесвітньої Координаційної Ради, на третьому форумі якого у була обрана членом Управи УВКР.

– Крім СУА, Ви належите до інших громадських організацій. До яких саме?

– Я є членом езекутиви Світової федерації українських жіночих організацій (СФУЖО), належу до управи Світового Конгресу Українців (СКУ). Цього року мене обрали головою Номінаційної комісії СКУ, IX Конгрес якого відбудеться в Києві 20-22 серпня. Я входжу до Національної ради жінок США і була головою цієї найбільшої жіночої організації Америки, до якої входили 56 організацій і 17 млн. членів.

Моя перша зустріч з Україною відбулася у 1995 році, куди я їздила на запрошення Марії Драч на конференцію „Жінка і демократія“. Там я висловила про необхідність створення Національної ради жінок України, що і було зроблено. Головою цієї організації обрали Ірину Голубеву. Я мріяла, щоб Генеральна асамблея Міжнародної ради жінок відбулася в Україні. Ця мрія здійснилась у 2006 році. Хочу підкреслити, що цей форум відбувся на найвищому рівні. Перед жінками всього світу було показано високу культуру і мистецтво України.

Крім того, я є головним представником Міжнародної ради жінок до ООН і щорічно звітую про свою діяльність. На різних міжнародних форумах під час виступів я завжди підкреслювала, що з роду я є українкою, а з вибору – американкою. Чужинцям я багато розповідаю про нашу організацію і про Україну.

Життєвий гарт і організованість здобула в Пласті. Я була першою жінкою – станичною Нью-Йорку і отримала відзнаку Золотого Юрія за працю у зв'язках, відзнаку Срібного Юрія за працю в Пласті, була крайовою коменданткою пластунок, їздила на всі табори в країні.

– При такій надзвичайно багатогранній діяльності, яка займає багато часу, як складаються родинні взаємини з чоловіком, дітьми, внуками?

– Мій чоловік дуже терпеливий, уважний і підтримує мене не тільки морально, але й фінансово. Адже я завжди їжджу у світі за власні кошти. Ми виховали двох дітей в українському дусі. Знання української мови допомогло моїй дочці Оксані після закінчення Колумбійського університету два роки працювати в Україні. В нашому домі панує дружба, тепла родинна атмосфера. Це допомагає мені в праці.

Взагалі, моє життя стелилося рівно і я ним задоволена. Можливо, тому, що живу в Америці, країні великих можливостей, де кожен може досягти мети чесною і наполегливою працею.

33-й Український Фестиваль на Верховині

18 липня, 2008
„pub night“

19, 20 липня, 2008

У концертах виступають
Танцювальні групи
Духова Оркестра
Вокально-інструментальні
гурти та виконавці

Забави, грають
Золота Бұлава
Українські Барви

виставки, кіоски
смачна їжа та напої

М Верховина
MountainView Resort

Box 45, 369 High Road (Rte.41)
Glen Spey, New York 12737
Tel. (845) 856-1105
www.MVresort.com
www.Verkhovyna.com

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ

DNIPRO CO.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хв. розмови за 5 дол.

NEWARK, NJ
688 Sanford Ave
Тел.: (973) 373-8783
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Тел.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1801 Cottman Ave
Тел.: (215) 728-6040

УКРАЇНА І СВІТ

КОЛОНКА КОМЕНТАТОРА

Чи зазеленіла озимина дніпропетровського НТШ?

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. – Щороку в березні в Україні відбуваються сесії міських та обласних осередків Наукового товариства ім. Тараса Шевченка. Відбулася така сесія 22 березня і в нашому місті. Чи стало це науковою подією для нашого міста?

Спочатку варто подивитися на дніпропетровський осередок у загальнодержавному масштабі. Як зазначалося на 18-их звітних зборах Товариства 24 листопада 2007 році у Львові, від самого заснування у 1892 році НТШ де-факто виконувало функції справжньої української національної академії наук – тоді, як офіційна Академія Наук СРСР обслуговувала панівну ідеологію, а не дбала про науку, тим більше – в інтересах України. За підсумком праці протягом трьох років на зазначених зборах були названі найактивнішими та найрезультативнішими Донецький, Черкаський, Київський, Рівненський та деякі інші осередки. А от про Дніпропетровський навіть не згадали, хтось міг навіть припустити, що такого взагалі немає. Осередок є, хоч і функціонує ледь-ледь (не має аніяких власних видань, діяльність обмежується щорічною одноденною сесією в березні).

Аби з'ясувати, чи щось змінилося цього року, подивимося на „XIX сесію НТШ у Дніпропетровську”. Зазначу: існує лише міський осередок, хоч в області є десятки потужних наукових та освітянських установ, у містах Кривий Ріг, Дніпродзержинськ, Нікополь, Павлоград, – саме п'ять науково-промислових центрів складають основу економічної потужності Придніпровського регіону, з якою може порівнятися лише Донецький регіон. Отут доречно порівняти осередки НТШ цих традиційних „конкурентів”. Донецьке відділення НТШ було засноване 1997 року і за 10 років спромоглося заснувати не лише Луганський осередок в Донбасі, але і за його межами – Слобожанський (Харків), навіть в Російській Федерації – на Кубані (Краснодар) та у Воронежі. Донецьке відділення НТШ має шість періодичних та серійних видань. Цікаво було б дізнатися, чи працюють ці осередки та видання на Україну? Це мало б бути предметом окремого дослідження.

Ну, а що ж Дніпропетровськ? Програмою березневої сесії було передбачено 16 доповідей, в тому числі трьох – аспірантів (здобувачів наукового ступеня кандидата історичних наук) та трьох – студентів історичного факультету Дніпропетровського університету. Решту 10 доповідей планували прочитати шість викладачів того ж університету, а також чотири викладачі з Будівельної академії та Інституту фізичної культури і спорту.

Фактично на XIX сесії було прочитано дев'ять доповідей, решта запланованих доповідачів

не з'явилися. У залі були слухачами, в основному, студенти університету, тобто не члени НТШ. Втім, ніхто вголос так і не назвав загальне число членів НТШ у Дніпропетровську.

Дещо дивно виглядає однобічна спрямованість більшості доповідей – дев'ять з них присвячено окремим питанням історії України. Це однозначно пояснюється тим, що головою осередку НТШ з минулого року є завідувач кафедри історії України, професор Сергій Світленко. Але ж наука – це не лише історія!

Прикро й те, що про Тараса Шевченка, ім'я якого стоїть на титулі НТШ, згадали лише у двох доповідях: „Д. Яворницький та особа Т. Шевченка” та „Образ села у творчості Т.Г. Шевченка та О.Я. Кониського”. Проте зовсім недоречно виглядали студентські „наукові” доповіді: „США в льокальних конфліктах в Південно-азійському регіоні в 1990-их роках ХХ ст.” (яке це має відношення до України? До НТШ?!), „Взаємини України й Російської Федерації в сфері газопостачання” (це – не наука, а звичайний реферат студентки Н. Конон за матеріалами поточних публікацій у ЗМІ), „Взаємини України та Японії в науковій сфері” (також тривіальний реферат студентки Н.Яценко), „Економічна співпраця України та Китаю: сучасний стан та перспективи розвитку” (про „стан” – теж реферат, про „перспективи” – солодкі мрії студентки Н. Яшної, котрі не були обґрунтовані аніякими науковими розрахунками).

З цікавих наукових доповідей можна назвати глибоке опрацювання теми давньоруської державности доцентом Геннадієм Виноградовим та дослідження історії створення закладів вищої освіти у Катеринославі, яке здійснив професор Варфоломій Савчук.

Автор цієї статті, будучи дійсним членом НТШ, прочитав доповідь на тему „Аналіз концепцій та напрямків досліджень в сучасному „мамаєзнавстві”, – це дослідження походження та сутності українського героїчного образу Козака Мамаю. Стаття мала гідний резонанс, але опублікованою у Дніпропетровську не буде, – як зазначено вище, наше НТШ не має жодного видання.

Оце, мабуть, і все головне. Як знаємо, у наші часи наука у Дніпропетровську добряче працює у двох напрямках. Це галузь космічних ракет і наукове обґрунтування способів поповнення кишень олігархів (два з першої трійки олігархів у державі – наші, дніпропетровські!).

А от щодо збереження української мови, зміцнення ментальних засад української нації – то, певно, не для „відморожених” науковців Дніпропетровська.

Володимир Єфімов

Нова адреса співробітництва

Божена та Олег Іванусеви під час зустрічі зі студентами Острозької академії.
Фото: Ярослав Мізерний

ОСТРОГ, Рівненська обл. – Острозьку академію відвідали гості з Канади – президент Фондації „Енциклопедія України” в Канаді Олег Іванусів з дружиною Боженою. Візита започаткувала співробітництво академії та фундації, яка надає допомогу Україні з благодійних внесків членів фундації та українців, які проживають у Канаді. Частина внесків використовується для надання стипендій студентам вищих навчальних закладів в Україні.

Б. Іванусів очолює Суспільну

службу українців Канади. В Україні існує вже 96 осередків Суспільної служби, які надають допомогу бідним, сиротам та людям старшого віку.

Гості зустрілися зі студентами університету. Ректор університету Ігор Пасічник вручив подружжю раритетне видання енциклопедії „Острозька академія”. Подружжя Іванусів візьме активну участь у створенні фонду стипендії ім. Тараса Закидальського для студентів університету.

Вікторія Скуба

Пластуні!

Чи ви вже рішили де таборувати цього літа?

Новий Сокіл запрошує вас!

- Товариська атмосфера – особлива увага кожному таборовикові
- Новацькі табори обмежені чисельно
- Великий чистенький басейн-купіль 2 рази денно
- Смачна „бабина” кухня–4 рази денно
- Цікаві програми і прогульки
- Зрілі команди і виховники

Registration Deadline is May 15th

Табір Пташат

6го – 12го Липня (July) – Для дітей 4–6 років з батьками

Новацькі та юнацькі табори

5го – 26го Липня (July) – Для дітей 6–18 років

North Collins, New York | novyisokil.org | 773-772-5390

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Творчий вечір Віри Вовк у Києві

КИЇВ. – Вже традиційні четвергові читання у „Смолоскипі“ 27 березня вітали виняткову гостю, цьогорічну лавреатку Державної нагороди ім. Тараса Шевченка – знану поетесу, літературознавця та перекладача Віру Вовк (Селянську) з далекого Ріо-де-Жанейро, Бразилія. Поетесу представив директор видавництва „Смолоскип“ Ростислав Семків. Вона провела коротку автограф-сесію у книгарні „Смолоскипа“, дала ексклюзивні інтерв'ю 1-му державному та 5-му каналам українського телебачення, а тоді прочитала перед захопленою публікою свої вірші (по одному з усіх 12 збірок) і власний переклад „Прологу“ до поеми „Мойсей“ Івана Франка португальською мовою.

Віра Вовк, доктор філософії, народилася у Бориславі, навчалася у Львівській гімназії. Згодом студіювала в університетах у Дрездені, Тюбінгені, Мюнхені, Нью-Йорку, вивчала германістику, музикологію, порівняльне літературознавство. Сьогодні вона є найавторитетнішим репрезентантом української культури у Південній Америці.

Починаючи з 1957 року, коли вона стала завідувачкою катедри німецької мови в Державному університеті Ріо-де-Жанейро, переклала вірші десятків українських письменників німецькою та португальською мовами, збагатила українських читачів перекладами поезій з французької, італійської, румунської та різних слов'янських мов – Поля Клоделя,

Дві поетки: Віра Вовк і Атена Пашко (зліва).

На творчому вечорі Віри Вовк у Музеї українського самвидаву.

Пабла Неруди, Федеріка Гарсії Лорки, Рабіндраната Тагора, Стефана Георге, творів Фрідріха Дюренматта та інших.

До сьогодні її особистий творчий доробок склали десятки книг оригінальних віршів. Навіть у роки брежнєвської реакції вона підтримувала творчі контакти з письменниками в Україні, а також спілкувалася з поетами Нью-йоркської групи та українськими громадами в Канаді та США.

Найбільш репрезентативну добірку творів авторки в Україні (чотири томи вибраних творів) опублікувало видавництво „Родовід“, яке разом з видавництвом „Смолоскип“ організувало творчий вечір відомої авторки у Києві.

Творчий вечір В. Вовк закінчився прийняттям з виступами присутніх.

Роман Семчук

Міжнародний фестиваль клясичної музики

КИЇВ. – VIII міжнародний фестиваль клясичної музики „Сіверські музичні вечори“, який відбувся 20 березня-1 квітня, зібрав шанувальників клясичної музики у Філармонічному центрі фестивалів та концертних програм Чернігова і Колонній залі ім. Миколи Лисенка Національної філармонії в столиці.

Вісім концертів фестивалю принесли насолоду спілкування з піаністами Миколою Суком (США), Вадимом Руденком, Олегом Полянським, скрипалем Анатолієм Баженовим, гобоїстом Стівеном Капланом, валторністом Білом Бернатісом.

В концертах фестивалю взяли участь лавреат міжнародних конкурсів, в тому числі конкурсу Герберта фон Караяна, головний диригент академічної оркестри Харківської філармонії Юрій Янко, гобоїст Азад Алієв (Азербайджан), альтист Роман Барковський (Бельгія), скрипаль Михайло Почекін та інші.

Спонсорами фестивалю були „Райфайзен банк Аваль“, А. Снегірев, акційне товариство „Червона хвиля“, депутат Верховної Ради Г. Маньківський, директор приватного підприємства „Касель“ Ю. Роговий.

Перед заключним концертом у Чернігові від імені всіх учасників фестивалю виступив Микола Сукач, Заслужений діяч мистецтв України, художній керівник фестивалю, який подякував спонсорам і Національній академічній оркестрі „Філармонія“.

Тетяна Курінна

Український вечір і виставка в Москві

МОСКВА. – 16 квітня у Бібліотеці української літератури відбувся вечір Національно-культурного об'єднання українців „Криниця“ і відкрито виставку творів художників Віри Маркіної, Володимира Андрушкевича, Івана Шостака, Галини Семенюк і Володимира Бацановського.

В. Маркіна поєднує в своєму живописі риси етнічного реалізму і суворість графіки; акварелі і пастель відображають барвистість української природи і історії. Оскільки В. Маркіна не тільки художник, але й викладач, на виставці представлені також твори її вихованців.

Лавреат міжнародних виставок і фестивалів І. Шостак нагороджений Золотою медаллю за результатами виставки „Київщина“. Тема його творчості – „Україна в Другій світовій війні“.

Учасник війни В. Андрушкевич теж обрав тему минулої війни на теренах України. Він малює олією, пастеллю, творить графіку. В. Бацановський – автор численних графічних творів і портретів.

Г. Семенюк пише картини олією – портрет Тараса Шевченка її пензля прикрасив стіни бібліотеки. Вона створює напрочуд красиві вишивки.

У концерті „Криниця“ брав участь

вокально-сімейний ансамбль „Барвінок“ (художній керівник Ю. Федіна), який виконав ряд українських народних пісень.

Виступали лавреати конкурсу на краще читання віршів Т. Шевченка 2008 року – Сашко Поліщук (перше місце) прочитав вірш „Мені тринадцятий минало“, Діана Зублевська (друге місце і персональна нагорода Посла України в Росії) прочитала вірш „Лілея“.

Група молодих виконавців „Срібні голоси“ (художній керівник Т. Жукова) виконала ряд українських і російських пісень.

На прощання колектив бібліотеки подарував „Криниці“ прапор України і диск з матеріалами з історії української книги, створений працівниками бібліотеки. Т. Жуковій і В. Маркіній також були вручені подарунки.

17 квітня відбувся концерт джазового піаніста Семена Сона – професора консерваторії з Барселони, Іспанія. Він народився в Симферополі і там здобув початкову музичну освіту. Продовжив своє навчання в Музичній академії ім. Гнесіних в Москві. Серед його вчителів був Еміль Гігельс. С. Сон заснував свою студію, пише музику до фільмів, співпрацює з дитячими добродійними організаціями, концертував в різних містах України.

Прес-служба

Бібліотеки української літератури

Передплачуйте і читайте „Свободу“ – тижневик УНСоюзу!

„Нелегалка“ з Канади – в Нью-Йорку

НЬЮ-ЙОРК. – Побачити сьогодні гарну п'єсу у гарному виконанні силами української діаспори, на жаль, не легко. З багатьох причин Мельпомена не повертається в нашу сторону, не дбає, щоб тут існував регулярний український театр, як це було раніше. Та все ж 6 квітня була нагода побачити гарну виставу і в гарному виконанні. До Нью-Йорку завітав український драматичний театр „Заграва“ з Торонто з п'єсою Анатолія Крима „Нелегалка“.

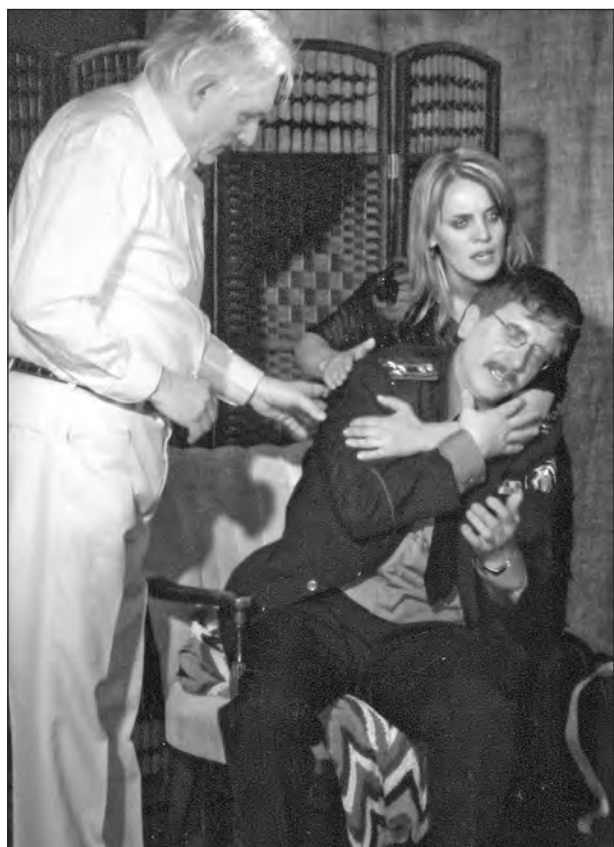
Ця трагікомедія, як зазначено в програмці, охоплює багато глибоких проблем в суспільстві незалежної України, однією з яких є поділ молодих родин з економічних мотивів. Жертвами стають і молоді мами-заробітчани, і діти, і сама держава, що довела до цього.

Актори „Заграви“ відчували психологічну глибину персонажів і вклали в них всю свою душу, показавши п'єсу, як кажуть, на повний зріст. Особливо сценічне перевтілення артистки Лариси Баюс в заробітчанику-нелегалку Ніну вийшло настільки творчо сильним, що глядачі нагороджували Ніну

оплесками вже під час дії. Переходячи в Італії з рук до рук сумнівних працевлагодівців, Ніна жила для своєї залишеної в Україні 10-річної донечки Наталочки. Глибокий психологізм артистки поєднувався з легкістю сценічної майстерності.

Серед чоловічих персонажів важко надати комусь перевагу – всі артисти зжилися із своїми ролями і створили повноцінні образи. Андрій Марціневський в складній ролі Чезаре цікаво грав мімікою і очима, його обличчя було палітрою його душі. В ролі цинічного Маріо артиста Ігоря Мисливчука було щось від Вурма („Лукавство і любов“ Фрідріха Шіллера), де Ніна була лише засобом інтриги. Розчарований в житті інтелігент Костя у виконанні Степана Геніка-Березовського створив голосом і поглядом, я сказав би, образ нігіліста, який все ж бачив вихід з безнадії – у Ніні.

Ми з С. Геніком-Березовським грали в „На полі крові“ Лесі Українки (він – Прочанина, я – Юду), і я бачу творче зростання актора. Режисер – Заслужений працівник культури України Йосип

Степан Генік-Березовський, Лариса Баюс і Йосип Терлецький у виставі „Нелегалка“.

Фото: Іванка Заяць

Зліва: Учасники і гості вистави театру „Заграва“ 6 квітня в Нью-Йорку.

Фото: Наталя Лопачька

Терлецький вибрав для себе кольоритну роль Несмілого і створив на сцені чи не героїчний образ. Це ж він заступився за згвалтовану Ніну і відстрелив насильникові лейтенантові його „чоловічу гідність“. Несмілий у Й. Терлецького став і смілим, і бравурним, одночасно з вадами сьогоdnішнього українського міліційного урядовця. Молоденька Іра Швидченко в ролі доні Наталочки була чарівна.

До постановки „Нелегалки“, крім режисера Й. Терлецького, причетні творчим керівництвом також Народний артист України Федір Стригун та Інна Павлюк. Художник – Олег Валенюк. Технічне обслуговування – Дарія Терлецька та Ігор Нирчак.

Заслуга, що глядачі побачили цю виставу, належить Організації оборони чотирьох свобод в Україні та УККА, Іванові Буртикові та Іванці Заяць, які були організаторами. А після вистави І. Заяць організувала гарне прийняття для акторів та гостей. На жаль, реклами була недостатня: ні в „Свободі“, ні в „The Ukrainian Weekly“ оголошень не було, що відбулось на публіці. А шкода, бо п'єса цікава і добре зіграна.

Ростислав Василенко,

Заслужений артист України

У СВІТІ ПОЕЗІЇ

Діма

Бувають дні...

Бувають дні, коли захочеш
піти-поїхати світ-за-очі...
А світ сміється

за плечима:
– Хизуєшся словами тими!
Мене не знищити,
не стерти,
піти від мене –
значить вмерти...

Це що за вислів
„світ-за-очі...“?
А чи тебе хто не зурочив?
Щоб я не чув

тих слів ніколи!
Тобі, либонь,
наснілось поле,
оте безмежне та безкрає,
де вічність з небом розмовляє,
де пісня-казка

вітром лине...
Ах, ці поети з України!

Видиво

Найчастіше це трапляється вечорами,
коли місячний промінь,
як прожектор в кінотеатрі
висвітлює дитинства далекого кадри.
І тоді я бачу:

село, що зветься Кропивня,
невеличкий ставок,
а на ньому
тихі, повільні, привидами
(незабутнє дитинства видиво)
плавають, похитуючись, качки
і вода від них довкола
колами,

колами,
колами

і кола ті спроквола,
також похитуючись,
далі течуть
і дід мій (по батькові)
Остап Ходимчук
до качок нахилиється.
щось промовля,
з нами тепло вітається
рідна земля,
і гарно так, тихо навколо:
качки собі плавають
і вода від них
колами,

колами,

колами...

Катерина Кричевська в часописі „Бористен“

На обкладинці березневого числа дніпропетровського часопису „Бористен“ вміщено репродукцію картини відомої української художниці Катерини Кричевської-Росандіч „Монмартр, Париж“ (1986 рік), а на сторінках цього числа – розповідь про мисткиню, яка живе у Каліфорнії, її фотографія, світлина з інших її творів, зокрема „Путівль. Мановчанський монастир“, „Київ. Ярославів вал“

„Бористен“ систематично знайомить своїх читачів з заокеанськими українцями, чим сприяє зближенню діаспори з Україною. У березневому числі теж вміщено вірші Віри Вовк з Бразилії, продовжено публікацію книги Олексія Воскобійника з США, є стаття Ярослава Стеха з Канади.

Л. Хм.

ПЕРЕЖИТЕ І НЕ ЗАБУТЕ

Вояків УПА стратили в Братиславі

11 липня 1949 року в Братиславі, Словаччина, були страчені через повішення чотири вояки УПА, які у підлеглих мені районах брали активну участь в боротьбі проти німецьких та більшовицьких окупантів, а також воювали в різних сотнях на терені Бойківщини та Лемківщини. Після горезвісної Акції „Вісла“ вони були захоплені у Чехословаччині в листопаді 1947 року і засуджені в Братиславі 18 і 20 листопада 1947 року до страти. Поховані в незнаних місцях.

Перебіг процесу подала „Свобода“ (чч. 279 і 280) і перекручувала газета „Українське ехо“ в Торонто, Онтаріо, 15 грудня 1948 року. Газети „Свобода“ і „Українське ехо“ зокрема писали: „Після прочитання акту обвинувачення, в якому вжито багато разів окреслень „бандерівські бандити“ і „вбивники“ – Іван Кліщ

склав від імені всіх підсудних заяву, протестуючи проти таких окреслень. „Ми вояки Української Повстанської Армії, – заявив він, – які склали свою вояцьку присягу і як дисципліновані вояки збройної сили нашого народу виконували накази свого командування, протестуємо проти того, щоб нас називали бандитами і вбивниками“. І. Кліщ зажадав, щоб у відношенні до них вживано назви „підсудні“, а на означення їхньої армії „Українська Повстанська Армія“ та щоб повернути їм їхні військові однострої та відзнаки. Якщо ж не будуть сповнені всі ті домагання, підсудні не відповідатимуть на жодні запити.

Така заява і домагання цілком заскочили суддів і публіку. Розправу перервано і після двогодинної наради на залю принесено, згідно з рішенням суду,

військові однострої і відзнаки підсудних. Теж сповнено домагання про вживання назв „підсудні“ і „Українська Повстанська Армія“.

Завдяки наполегливим старанням впродовж багатьох років пана Сагали (ім'я мені невідоме) Словаччина визнала УПА воюючою стороною, а прізвиська страчених вояків Василя Рибки („Василь“), Павла Лесняка („Зірка“), І. Кліща („Бізон“) і Миколи Маслюха („Хмара“) поміщено разом з іменами замучених героїв за волю Словаччини.

Я був провідником 5-го району ОУН, повіту Сянік, в 1941-1944 роках. Це час німецької окупації. До району належали волості Ропенка, Вільшаниця, Лобізва і Лісько. Після другого приходу советів цей район перейшов до надрайону „Холодний Яр“. Районовим провідником був „Буйтур“ – Василь Конюх, який загинув взимку 1945 року. 5-ий район надрайону „Бескид“ був організований у травні 1945 року. До нього входило 60 сіл і місто Сянік. Районовим провідником я був від травня 1945 року до 16 листопада 1946 року, а від 17 листопада 1946 року до листопада 1947 року ним був І. Кліщ.

Звісно, вшановано далеко не всіх полеглих у боях того часу. Досі лежать десь на Моравах кості мого брата Степана Дзімана („Сивий“), підстаршини боївки „Гуцула“ на Лемківщині. Останнім часом, в 1947 році, він був у боївці „Беркута“. Може, хтось допоможе віднайти місце, де він „пропав без вісти“?

Подаю короткі довідки про страчених:

В. Рибка був зв'язковий 4-го куща, 5-го району ОУН надрайону „Бескид“.

П. Лесняк народився в селі Ропенка, повіт Лісько. Учителював. В ОУН – від січня 1942 року – був в підрайоновому проводі „Байди“. Від серпня 1944 року – підстаршина в сотні „Веселого“. Учасник рейду куреня „Рена“ в Карпатах за німецько-більшовицький фронт, бойових сутичок із фронтовими частинами німецьких, мадярських і більшовицьких військ.

По переході фронту П. Лесняк був учасником великого бою з військом НКВД. У січні 1945 року хворів на тиф. 21 березня 1945 року вийшов живим в рукопашному бою в селі Струбовиська, де, оточений двома батальйонами військ НКВД, польських – уряду безпеки і війська, загинув командир сотні „Веселий“.

Від травня 1945 року до червня 1946 року був референтом пропаганди в 4-му кущі „Скла“, 5-го району в надрайоні „Бескид“, з липня 1946 року до листопада 1947 року – провідником 3-го куща, 5-го району. 17 листопада 1947 року – захоплений в Чехословаччині, коли намагався перейти до західної зони в Німеччині після виселення українського населення під час Акції „Вісла“.

В родині Лесняків, в 1945 році, польське військо забрало батька Івана, який пропав безвісти, сестру Ольгу арештувало 13 грудня 1945 року і два роки тримало у в'язниці в Перемишлі, наймолодшого брата Михайла запроторили до концтабору в Явожні.

І. Кліщ народився в Сяноці. Закінчив учительський семінар в Криничі, член ОУН від 1941 року. В 1944 році пройшов військовий вишкіл в сотні „Кармелюка“ на

Михайло Дзіман.

Буковім Берді, відтак був рейд за фронт в курені „Евгена“ і повернення на Бойківщину вслід за наступаючим фронтом Червоної армії. Під кінець літа 1945 року з чотою „Бродича“ І. Кліщ прибув на Лемківщину, де став провідником 2-го куща в 5-му районі ОУН. Після депортації українського населення намагався дістатися на Захід, але був затриманий. З цієї родини згинули в УПА Павло і Степан Кліщі. МIRON Кліщ загинув у німецькому концтаборі Майданек.

М. Маслюх народився в селі Морохів, повіт Сянік. Рільник. До ОУН залучив його Лев Кметко, агроном.

З рідні страчених Марія Михалик, дочка М. Маслюха, живе у селі Мокре, в Польщі, Ольга Кобеляк, сестра П. Лесняка, живе у Торонто. Завдяки їй з'являється цей допис.

Опис бою, що стався 21 березня 1945 року:

два батальйони військ НКВД під командуванням полковника Степашкіна, залоги польської поліції з станиці в Тісній та випадової групи служби безпеки Польщі з Ліська о 7-ій год. ранку оточили село Струбовиська, у якому була заквартирована сотня „Веселого“, хвора на тиф. Значна частина сотні вже дещо одужала, решта лежала по хатах, нездатна до бою. Відкритий терен та глибокий сніг не дозволили сотні йти на прорив. Зайняли кругову оборону і впродовж дня відкидали атаки червоних та польських вояків.

Коли стемніло, сотня рушила на прорив. Більшовики підпалили село. В огні згоріли безборонні селяни, жінки, діти та немінні і поранені стрільці УПА.

Усе ж, маючи велику перевагу, червоні не змогли стримати відважного прориву. Рештки врятованої сотні віддано під старанну опіку теренового проводу, а в травні 1945 року, на прохання провідника 5-го району з чоти „Хитроліса“, організовано п'ять кушових проводів 5-го району, вишколено самооборонні кушові відділи, які восени 1945 року були повністю включені до сотні „Хріна“, а чотовий „Хитроліс“ став бунчужним в тій сотні.

Короткий опис бою в Струбовисках подав мені стрілець чоти „Хитроліса“, який був учасником цього бою, а в 5-му районі був зв'язковим. Його псевдо було „Корчик“, а правдиве ім'я Іван Ділай. Був в цій чоті також П. Лесняк („Зірка“).

Михайло Дзіман,
Мейплвуд, Нью-Джерзі

Союзівка календар подій 2008 рік

11 травня – Приватна вечірня імпреза.

24 травня – Memorial Day weekend, відкриття сезону.
Кінофестиваль– Q, п'ятниця, Матвій Дубас
субота, забава, грає оркестра „Грім“
неділя, музика В. Мосюрака і його групи.

2-5 червня – Семінар духовенства Стенфордської єпархії.

7 червня – Приватна імпреза.

8-13 червня – Тиждень сеньйорів УНС.

14 червня – Приватна імпреза.

15 червня – Святкування „Дня Батька“, концерт.

21 червня – Приватна імпреза.

22-29 червня – Табір „Пташат“, сесія 1.

23-27 червня – Exploration Day Camp, session 1.

22 червня до 3 липня – Тенісовий табір.

29 червня до 12 липня – Танцювальний табір ім. Роми Прийми Богачевської.

29 червня до 6 липня – Табір „Пташат“, сесія 2.

30 червня до 4 липня – Exploration Day Camp, session 2.

10-13 липня – Фестиваль Української Культури.

13-18 липня – Heritage Camp, session 1.

13-19 липня – Discovery/Cultural Camp.

20-25 липня – Heritage Camp, session 2.

20-26 липня – Спортовий табір Ч. Січі, сесія 1.

20 липня-2 серпня – Танцювальний табір ім. Роми Прийми Богачевської, сесія 1. Концерт в суботу, 2 серпня.

27 липня-2 серпня – Спортовий табір Ч. Січі, сесія 2.

27 до 31 липня – Зустріч батьків і адоптованих дітей, табір спонсорований Посольством України.

3-16 серпня – Танцювальний табір ім. Роми Прийми Богачевської, сесія 2.

9 серпня – Вибір „Міс Союзівки.“

16 серпня – Концерт учасників танцювального табору ім. Роми Прийми Богачевської.

17-23 серпня – Joseph's School of Dance (Ballroom Dance Camp).

25 серпня -1 вересня – Святкування Дня Праці на Союзівці.

To book a room or event call: (845) 626-5641, ext. 141
216 Foordmore Road • P. O. Box 529
Kerhonkson, NY 12446
E-mail: Soyuzivka@aol.com
Website: www.Soyuzivka.com

„Історик з Божої ласки...”

Світлій пам'яті Павла Грицака

2 квітня минуло 50 років від передчасної смерті історика Павла-Володимира Грицака, члена Української Вільної Академії Наук (УВАН) і Наукового Товариства ім. Шевченка (НТШ), автора оригінальних історичних досліджень, активного члена Пласту (курінь „Бурлаки”), студентського Товариства „Обнова” та колишнього дивізійника. У пластовому курені „Бурлаки” ми кликали його – Павлуно. Він був життєрадісною людиною, мав феноменальну пам'ять, щодо історії України володів енциклопедичними знаннями.

Мав всього 32 роки, коли небажанна смерть забрала його від нас. Ця передчасна смерть – незаступима втрата в українській науці і взагалі в житті української громади в Америці.

П. Грицак народився 25 червня 1925 року в Перемишлі, в родині гімназійного професора класичних мов д-ра Євгена Грицака і Людмили (з дому – Добжанська) з Волині. Мав старшого брата Петра, університетського професора і доктора філософії, який проживав в Америці.

Батьки мали великий вплив на інтелектуальний розвиток Павла і його раннє зацікавлення історією. Маючи 14 років, П. Грицак зацікавився історією Перемишля і почав збирати різні матеріали. В 1943 році П. Грицак здав матуру в Ярославі і зголосився добровольцем до української дивізії „Галичина”, з глибокою вірою причинитися до визволення України. Він брав участь у битві під Бродами і в липні 1944 потрапив до большевицького полону, де перейшов різні знущання советської таборової влади, працюючи на шахтах.

В 1945 році, як громадянин Польщі, був звільнений і невдовзі дістався до Баварії. Своє життя в дивізії і полоні П. Грицак описав у спогадах „Вежі і кулемети” (Мюнхен, 1959), які написав у 1946 році. З допомогою брата він дістався до мюнхенського табору біженців у Фраймані, де проживала його мама. Його батько загинув в 1944 році на Словаччині, правдоподібно, був розстріляний советськими партизанами.

В Мюнхені П. Грицак познайомився з Дарією Слиж, з якою в 1951 році, вже в Нью-Йорку, одружився. Подружжя Грицаків мало двоє дітей – доню Ольгу (Оку) і сина Євгена.

У Мюнхені П. Грицак студіював історію в Українському Вільному Університеті (УВУ), який закінчив магістерським дипломом в 1949 році. Паралельно студіював історію в Мюнхенському німецькому університеті. Цього ж року переїхав до Америки, спершу жив в Амстердамі, Нью-Йорк, опісля – в Мінеаполісі, де продовжував в місцевому університеті студії історії Східної Європи, які закінчив магістерським дипломом у червні 1951 року.

В наступному році П. Грицак одержав працю в місцевій газеті „Minneapolis Star Tribune” і водночас студіював бібліотекарство, яке закінчив дипломом бакалавра бібліотечних наук. В 1953 році з родиною переїхав до Нью-Йорку, одержав працю бібліотекаря в

Публічній бібліотеці в Брукліні, де працював до 1957 року. В лютому цього ж року започаткував працю в Слов'янському відділі Публічної бібліотеки в Нью-Йорку. Цей відділ мав одну з найкращих колекцій україніки та славістики і в значній мірі став своєрідним довідково-науковим центром, де зустрічалися вчені, працюючи над різними славистичними темами. Я мав нагоду декілька разів зустрічатися з П. Грицаком, обговорювати різні історичні проекти.

Мрією П. Грицака було закінчити студії доктором з історії. Він вступив на докторську програму Фордгемського університету в Нью-Йорку і був докторантом відомого історика проф. Оскара Галецького. Успішно склав усі іспити і писав дисертацію про князя Михайла Глинського. В Нью-Йорку П. Грицак включився в працю наукових установ, зокрема УВАН і НТШ.

Проф. Микола Ветухів, президент УВАН, писав, що П. Грицак був висококваліфікованим істориком і динамічною людиною, яка завжди була готова служити українській науці. Він виступав з доповідями на наукових конференціях Академії, був ученим секретарем Чорноморської комісії і активним членом Історичної секції УВАН. Багато допоміг в редагуванні „Української історіографії” Дмитра Дорошенка і Олександра Оглоблина, що вийшла в „Анналах” УВАН у 1956 році.

Його доповіді на конференції з нагоди 700-річчя Львова (1956), на урочистій Шевченківській конференції „Ідея Вашингтона у Шевченка” (1957) і на урочистій конференції, присвяченій пам'яті акад. Дмитра Багалія – „Д. Багалій як дослідник української опозиції 1820-их років” (1958) – то були яскраві свідчення наукової ерудиції молодого історика.

В 1955 році я запросив П.

Павло Грицак з дружиною Дарією та дітьми. Нью-Йорк, 1954.

Грицака виголосити доповідь на першій науковій сесії Історичної комісії „Зарева”, що відбулася в Торонто. Його доповідь „Суть українського історичного процесу в Середньовіччі”, в якій він науково заперечив фальшиві гіпотези про спільність походження росіян і українців, досі не втратила актуальності.

Крім наукової діяльності, він був активним членом пластового куреня „Бурлаки” і містив короткі статті в бурлацькій „Кометі”. Активно співпрацював у католицькому студентському товаристві „Обнова”, був членом Братства колишніх вояків I-ої Української Дивізії УНА.

2 квітня 1958 року він помер у своєму помешканні в Нью-Йорку і був похований на цвинтарі „Кальварія”.

Тривалим відзначенням світлої пам'яті історика П. Грицака був би збірник його наукових праць, розкинутих по різних виданнях, що планував зробити Іван Лисяк-Рудницький у 1985 році, але, на жаль, це не було зроблено. П. Грицак належав до видатних молодих українських істориків і повністю відповідав характеристиці голови Історичної секції і президента УВАН проф. О. Оглоблина: „Історик з Божої ласки”...

Любомир Винар,
голова Історичної секції УВАН

Павло Грицак був чоловіком моєї сестри. Вони познайомилися у Мюнхені, а одружилися у США, у 1950 році. В Нью-Йорку ми часто зустрічалися в родинному колі. П. Грицак робив докторат з історії в університеті, крім студій, працював у публічній бібліотеці. Він добре знав англійську мову і радо виправляв наші листи до різних установ. Був незвичайно працьовитий, пильний, обов'язковий, товариський. Брав активну участь у студентському і пластовому житті. Був цікавим доповідачем.

У 1956 році українська громада в Нью-Йорку святкувала 700-ліття Львова. Виступали визначні науковці і культурні діячі. До виступу запросили молодого історика П. Грицака. Його доповідь про історію Львова була дуже цікавою і залишилася в моїй пам'яті.

2 квітня 1958 року тяжка недуга сколила цього молодого, перспективного історика на 33-му році життя. Похоронні відправи на цвинтарі „Кальварія” в Нью-Йорку були зворушливі. З промовою на цвинтарі виступив професор історії Фордгемського університету Оскар Галецький, докторантом якого був покійний.

П. Грицак лишив у спадщину книжки „Галицько-Волинська держава” та „Вежі і кулемети”.

Нехай цей спомин буде вінком на його могилу!

Д-р Марія Фішер-Слиж

Належить до незабутніх...

Не без зворушення читав я у „Свободі” (21 березня 2008) повідомлення про заупокійну Святу Літургію у 50-ту річницю смерті Павла Грицака, передчасно згаслого талановитого історика, мого близького товариша.

Я особисто зустрів його вперше на оселі українських політ'язнів і студентів, відомій Фюріхшупе у Мюнхені. Після короткого перебування там Павло замешкав в переселенчому таборі Фрайман, почав студії історії в Українському Вільному Університеті й водночас відвідував в німецькому університеті у Мюнхені, де я був студентом, виклади відомого німецького історика Франца Шнабля.

Виклади цього професора притягали завжди велику кількість слухачів, бо говорив він з великим ентузіазмом і дуже цікаво. Під час своїх урядових годин, іспитів, що після успішного закінчення звільняли студентів від студійної оплати, самовпевнений професор Шнабель дивився на нас, ненімецьких студентів,

згори і був здивований, коли ми правильно відповідали на його інколи провокативні запитання. Одного разу він спитав мене, чи я не знаю „пана Герцака” (замість Грицака), і показав мені один том видаваного професором Миколою Чубатим в Нью-Йорку журналу „Юкраїнян Квотерлі”, що його отримав від Павла на доказ, що Україна має власну історію, і її не слід змішувати з Росією.

У 1950 році П. Грицак переїхав до США, завершив магістеркою студії історії і бібліотекознавства в університеті Мінесоти в Мінеаполісі. Працював бібліотекарем у слов'янському відділі Публічної бібліотеки в Нью-Йорку і втішався там великою повагою своїх співпрацівників – як знаменитий знавець історії Східної Європи. Працюючи в тій престижній книгозбірні, причинився багато до врятування українських книжок, журналів і газет з її підвалу, куди викидали їх нечесні, здебільшого русофільські

працівники, далі до закаталогування і розміщення їх на належне їм місце на полицях.

З-поміж молодих українських істориків у діаспорі П. Грицакові належить одне з перших місць. Його талант і вміння всебічно і критично аналізувати історичні джерела й роботи належні висновки були запорукою об'єктивної інтерпретації подій минувшини. Про це свідчать його статті, зокрема його монографія „Галицько-Волинська держава”, видана НТШ-А в Нью-Йорку в 1958 році. Перу П. Грицака належить також книжка „Вежі і кулемети: спогад з Дивізії і большевицького полону” (1959), перевидана 1955 року у Львові заходом пластового куреня „Бурлаки”, до якого він належав.

Дуже великою втратою для нашої історичної науки була передчасна смерть П. Грицака 2 квітня 1958 року. Своєю дослідницькою працею він заслужив, щоб про нього знали не тільки вузькі наукові кола, але також все українське громадянство в діаспорі і в Україні.

Д-р Осип Кравченко

Світлої пам'яті Світлої Людини
(на вшанування пам'яті Івана Даниленка)

Професори та студенти, вся університетська громада Національного університету «Києво-Могилянська академія» зі скорботою повідомляють, що 17 квітня на 85 році життя відійшов у вічність істинний українець, друг, колега і побратим, справжній могилянець – Іван Даниленко.

Фактично від часу відродження Києво-Могилянської академії родина Наталі та Івана Даниленків була серед її найщиріших і найактивніших прихильників. Ми особливо глибоко вдячні пану Івану не тільки за розуміння проблем університету, а й за ту велику роботу, яку він здійснював у Сполучених Штатах Америки, популяризуючи діяльність Могилянки та шукаючи для неї підтримки.

Багато окремих проектів втілено в Академії за ініціативи родини Даниленків та безпосередньої активної участі пана Івана: мистецький конкурс на портрет фундаторки Академії Галшки Гулевичівни, конкурс студентських робіт з історії України, устаткування спеціальної навчальної аудиторії та водночас Інформаційного центру українських жіночих організацій, впровадження студентських ґрантів, підтримка видання енциклопедії «Києво-Могилянська академія в іменах» та проекту «Бакалаврська бібліотека НаУКМА».

Родина Даниленків часто опікувалася могилянськими професорами та студентами під час їхнього перебування в Америці. Останнім часом багато уваги вони приділяли підтримці малозабезпечених студентів – вже декілька років поспіль вони не тільки власним коштом фінансують обіди для малозабезпечених студентів НаУКМА, а й організували збір коштів для цієї мети серед своїх приятелів і знайомих.

Кожного літа ми зустрічали пана Івана в Києві, в університеті. Традиційно пан Іван навідував Україну у червні. Бував скрізь - у бібліотеці, навчальних аудиторіях, спілкувався зі студентами, викладачами. Брав участь у наукових та мистецьких заходах, у Конвокації... Всім цікавився і все помічав. Він не був прихильником «швидких успіхів», знав, що вартісні справи роблять не поспіхом, але на століття. Чудово знав історію України, і, здавалось, знав її майбутнє. Його оптимізм диктувався глибокою любов'ю до рідної землі, до українців. Його віра в Україну додавала нам снаги у вирішенні проблем і подоланні перешкод.

Могилянська громада мала за велику честь ушанувати пана Івана найвищою відзнакою НаУКМА медаллю Петра Могили.

Наша довічна шана і довічна подяка Іванові Даниленку - щирій людині, справжньому патріоту-українцю, нашому побратимові. Світла пам'ять. Рідна земля та Києво-Могилянська академія сумують...

Від громади «Національного університету «Києво-Могилянська академія» та Міжнародного благодійного фонду відродження Києво-Могилянської академії

Сергій Квіт,
Президент НаУКМА
21 квітня 2007 року

В'ячеслав Брюховецький,
Президент МБФ відродження КМА

Українська Федерація Америки
повідомляє своїх членів та громаду,
що 17-го квітня 2008 р. відійшов у вічність

СВ. П.

ІВАН ДАНИЛЕНКО

Член-засновник Української Федерації Америки
та довголітній член Ради Директорів.

Дружині та рідним складаємо щире співчуття.

Вічна Їому Пам'ять!

Рада Директорів Української Федерації Америки.

Ділимося сумною вісткою, що в п'ятницю, 25 квітня 2008 р. відійшла у вічність на 82-му році життя наша найдорожча
ДРУЖИНА, МАМА і БАБЦЯ

СВ. П.

АННА ПЕТРИШИН

нар. в Україні.

До Америки прибула в 1948 р., проживала в Greenville дільниці Джерзі Ситі і Lyndhurst, а від 1991 р. у Berkeley Twp.

Була парафіянкою Української католицької церкви св. Стефана в Томс Рівер, Н. Дж. і членом Українського Народного Союзу.

Залишила в смутку:

мужа – ІВАНА (прожили разом 60 років)
синів – СТЕФАНА, Berkeley Twp.
– ВІЛІАМА з дружиною ДОРИН, Lyndhurst
– ІВАНА з дружиною ДОННОЮ, Ridgewood
7 внуків.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися під зарядженням Quinn-Hopping Funeral Home, 26 Mule Road, Toms River, NJ.

Вічна Їй Пам'ять!

УКРАЇНСЬКИЙ СПОРТОВИЙ КЛЮБ УСК НЬЮ-ЙОРК

ділиться сумною вісткою з членами і громадою,
що 14 квітня 2008 р. відійшов у вічність
на 84 році життя

СВ. П.

ОСИП ЛЕВИЦЬКИЙ

довголітній член управи нашого клубу.

Похорон відбувся 18 квітня 2008 р. на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Дружині і всій родині висловлюємо
глибоке співчуття.

Управа і члени УСК-у

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙґРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Theodore M. Lytvyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами
на цвинтарі в Бавнд Бруку і
перенесенням Тлінних Останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

**За мову і зміст посмертних оголошень і подяк
редакція не відповідає**

У глибокому смутку ділимося болючою вісткою з рідними та знайомими, що 23 квітня 2008 р. відійшов від нас у Божу вічність наш найдорожчий ТАТО, ДІДО, ВУЙКО та СТРИЙКО

СВ. П.

д-р мед.

ЯРОСЛАВ РОЖАНКОВСЬКИЙ

нар. 14 серпня 1909 р. у Львові.

ПАРАСТАС відбувся 28 квітня 2008 р. у похоронному заведенні Литвин і Литвин, Юніон, Н. Дж.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у вівторок, 29 квітня в церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж., а опісля на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишені в жалю:

доньки – ІРИНА КОВАЛЬ з мужем ЮРІЄМ

– ІСЯ КЛЮФАС

внучка – АЛА КЛЮФАС

сестрінок – БОГДАН КУДРИК з сином СТЕФАНОМ і родиною

братанки – РОМАН, ЮРІЙ, ІГОР та АНДРІЙ РОЖАНКОВСЬКИЙ з родинами

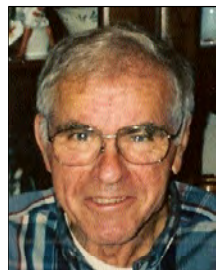
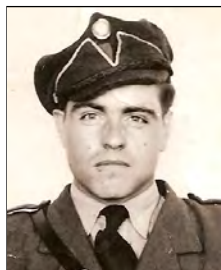
та ближча і дальша родина в Америці, Канаді, Україні та Австралії.

Вічна Йому Пам'ять!

Бажаючих вшанувати пам'ять Покійного, родина просить скласти пожертви на Український Музей в Нью-Йорку або на Могилянську Академію в Києві.

Пожертви просимо пересилати на адресу:

Marta Klufas, 6 Churchill Rd., Englewood Cliffs, NJ 07632.

Ділимося сумною вісткою, що 17 березня 2008 р., проживши 85 років відійшов у вічність наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДО та ПРИЯТЕЛЬ

СВ. П.

ДМИТРО ГЛУШКО „ЧАЛИЙ“

нар. 20 жовтня 1922 р. в с. Дунковичі, біля Перемишля.

Син покійних Михайла і Катерини Глушків, брат покійного Івана та кузин покійних Романа Глушка і Осипа Дашка.

„Чалий“ гордо служив в УПА від 1945-1949 рр. До Америки прибув у 1951 р. Був власником фірми „Broadway Window Cleaning and Floor Waxing Co.“ на протязі 30-ти років.

Дмитро був членом парафії Української католицької церкви св. Михаїла в Йонкерсі, та впродовж 50-ти років співав у церковному хорі. Поміж членами хору пізнав Ружу Варіян з якою одружився 12 жовтня 1958 р.

Дмит (бо так його звали друзі) був активним членом Українського Дому в Йонкерсі, одним із засновників Федеральної Кредитової Кооперативи СУМА та спортивного осередку „Крилаті“. Дмитро також активно працював при будові оселі СУМ в Еленвіл, Н. Й.

Залишилися у смутку:

дружина – РУЖА з дому ВАРІЯН

діти – НИКОЛА з дружиною ГАЛЕЮ

– АНДРІЙ з дружиною МАРІЄЮ

– ПАВЛО з дружиною СИЛВІЄЮ

– НАДІЯ КРУЧОВА з мужем ҐЕНЬОМ

внуки – НАТАЛЯ, МИКОЛА, КАТРУСЯ, ДАНЄЛ, АННА, БРІЯННА.

Вічна Йому Пам'ять!

В 40-ий ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ

була відправлена Служба Божа 24 квітня 2008 р.

в Українській католицькій церкві св. Михаїла в Йонкерсі, Н. Й.

Пом'яни її Господи у царстві Твоім.

Ділимося сумною вісткою, що в середу, 23 квітня 2008 р. відійшла у вічність після важкої недуги

СВ. П.

ГАНУСЯ РОГОЖА-АСАНДІ

У глибокому смутку:

чоловік – МИКОЛА

брат – АНДРІЙ з дружиною БОГДАНОЮ та сином НАЗАРОМ

ближча і дальша родина в Америці та Україні.

ПАНАХИДА була відправлена у вівторок, 29 квітня 2008 р. о год. 7:30 веч. у похоронному заведенні Петра Яреми в Нью-Йорку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 30 квітня, о год. 9:30 ранку в церкві св. Юра, а відтак на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Просимо ласкаво згадати покійну Ганусю у своїх молитвах.

Замість квітів на могилу просимо скласти датки на церкву св. Івана Хрестителя в Гантері.

St. John the Baptist Ukrainian Catholic Church,
P. O. Box 284, Hunter, NY 12442.

З волі Всевишнього 10 квітня 2008 р. відійшов у вічність мій МУЖ і ВУЙКО-СТРИЙКО

СВ. П.

ЕВСТАХІЙ ВАСИЛЬ МАСНИК

нар. 21 березня 1931 р. у Золочеві, Україна.

З довічною любов'ю залишилися:

дружина – СОНЯ МАСНИК (ТИНДИК)

її сестри з родинами:

– ІРЕНА ВОЛОВЧУК з мужем ВОЛОДИМИРОМ

– ЯРОСЛАВА ПИСКІР з мужем АНДРІЄМ

кузини з родинами

– д-р ІГОР МАСНИК

– НАТАЛКА МАСНИК.

Про молитви за Покійного просить дружина Соня. Покійний Евстахій спочиває на католицькому цвинтарі „St. Adalbert“ у Milwaukee, Wis.

Вічна Йому Пам'ять!

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБґУ ТА ІНШИХ.

Oblast Memorials

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

ХРИСТИНА БРОДИН
Професійний продавець
забезпечення УНС
CHRISTINE BRODYN
Licensed Agent

Ukrainian National Assn., Inc.

187 Henshaw Ave., Springfield, NJ 07081

Tel.: (973) 376-1347

ARKA

Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: (212) 473-3550

Д-р ЛЕСЯ ЗБОРОВСЬКА ГОЛУБ

лікар психолог для дітей, молоді і дорослих
лікування страху і депресії.

51 Upper Montclair Plaza, Suite 29

Upper Montclair, NJ 07043 Tel. (973) 655-9472

Н. Дж. ліцензія S1003562

ВЕБ ДИЗАЙН

І ПРОГРАМУВАННЯ

7 років в бізнесі

Тел. (202) 657 7105

Портфоліо: Artdriver.com.ua

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ

Найбільший вибір українських книжок.

Замовляйте каталог:

1-866-422-4255

www.ukrainianbookstore.com

БЕЗМИТНЕ ВВЕЗЕННЯ АВТОМОБІЛІВ

на територію України

тел. + 38.032.220.1517

+038.067.966.5777

в США - 609.532.9080

www.parts-ukraine.com

• ПРАЦЯ •

Додатковий заробіток – праця з дому!
Нічого до продажу, без напруження,
без початкового капіталовкладу.

Просимо післати резюме до

Chrisbradley4401@yahoo.com

• НА ПРОДАЖ •

Продається 11 акрів поля на Флориді,
US.41. коло Тампи з різними
птицями і кіньми. Ціна 350.00 дол.

Тел.: (973) 585-4900 Євгенія

Телефонувати вранці.

Продається одностільне помешкання
на партері в українському селі,
близько С. Бавнд Бруку, Н. Дж.,
для людей віком 55 і більше.

Тел. (203) 386-4456 або

(203) 926-0422 веч.

• РІЗНЕ •

Куплю **картини** старих
українських мистців до
своєї приватної колекції.

Оплата за домовленістю.

Тел.: (312) 330-0956

Михайло

DNIPRO

26499 Ryan Rd.
Warren, MI 48091
(586) 759-6563

АВІАКВИТКИ В УКРАЇНУ

Standard Food
Packages

Картки
Телефонічні
до України
\$10.⁰⁰
за 100 хвилин
безкоштовного

Перепишемо
відеокасети з
Європейської на
Американську
систему і навпаки

ВІЗИ І ЗАПРОШЕННЯ
до УКРАЇНИ

Пачки в країни
Балтії, Польщу,
Росію, Білорусь,
Молдову, Чехію
і Словаччину

Ukrainian Gift Shop

11758 Mitchell
Hamtramck, MI 48212

Відділ реклами: (973) 292-9800, дод. 3040

KARPATY TRAVEL

121 Runnymede Road,

Toronto, ON, Canada M6S 2Y4

1-800-265-7189 • в Торонто (416) 761-9105

e-mail: karpatycanada@yahoo.com

**ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ:
ВІЗИ, АВІАКВИТКИ,
ЗАПРОШЕННЯ
ДО КАНАДИ ТА США,
СТРАХІВАННЯ**

**Для вашої
зручності
все можна
залагодити**

за телефонами:

**ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ
ХАРЧОВІ ПАКУНКИ
ЛИСТИ
ТА ДОКУМЕНТИ**

1-800-265-7189

(416)-761-9105

**НАДІЙНО ТА ШВИДКО до рук адресата в Україну, Польщу та інші держави.
Найдешевші міжнародні телефонні розмови.**

Перепишемо відеокасети та DVD.

Як посилати, літати чи телефонувати то тільки через "КАРПАТИ"